

AMIF-fondens program

Asyl-, migrations- och integrationsfonden AMIF

13.11.2025

Sisäministeriö
Inrikesministeriet

Finansieras av
Europeiska unionen

CCI-kod	2021FI65AMPR001
Namn på engelska	Programme Finland – AMIF
Titel på det nationella språket (de nationella språken)	SV – Programme Finland – AMIF
Version	5.0
Första året	2021
Sista året	2027
Stödberättigande från och med	01.1.2021
Stödberättigande till och med	31.12.2029
Kommissionens beslut nummer	C(2025)7811
Datum för kommissionens beslut	13.11.2025
Medlemsstatens beslut om ändring nr	
Medlemsstatens beslut om ändring, datum för ikraftträdande	
Överföring av mindre betydelse (artikel 24.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser)	Nej
Rättelser av skrivfel eller redaktionella rättelser (artikel 24.6 i förordningen om gemensamma bestämmelser)	Nej
Tematisk del (artikel 11 i Amif-förordningen, artikel 8 i förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik, artikel 8 i ISF-förordningen)	Nej
Godkänt av övervakningskommitté	Ja

Innehållsförteckning

1. Programstrategi: viktigaste utmaningar och verksamhetspolitiska åtgärder	5
Övergripande principer	11
2. Särskilda mål och tekniskt bistånd	13
2.1. Särskilt mål: 1. Europas gemensamma asylsystem	15
2.1.1. Beskrivning av särskilt mål.....	15
2.1.2. Indikatorer	22
2.1.3. Preliminär fördelning av anslagna medel (EU) efter interventionstyp	23
2.2. Särskilt mål: 2. Laglig migration och integration	24
2.2.1. Beskrivning av särskilt mål.....	24
Laglig migration.....	28
Integration	29
2.2.2. Indikatorer	32
2.2.3. Preliminär fördelning av anslagna medel (EU) efter interventionstyp	34
2.3. Särskilt mål: 3. Återvändande.....	35
2.3.1. Beskrivning av särskilt mål.....	35
2.3.2. Indikatorer	42
2.3.3. Preliminär fördelning av anslagna medel (EU) efter interventionstyp	44
2.4. Särskilt mål: 4. Gemensamt ansvar.....	44
2.4.1. Beskrivning av särskilt mål.....	44
2.4.2. Indikatorer	45
2.4.3. Preliminär fördelning av anslagna medel (EU) efter interventionstyp	45
2.5. Tekniskt bistånd: Budget 36(5). Tekniskt bistånd – fast mängd (artikel 36.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser)	46
2.5.1. Beskrivning.....	46
2.5.2. Preliminär fördelning av tekniskt bistånd i enlighet med artikel 37 i CPR	47
3. Finansieringsplan	48
3.1. Anslag per år	48
3.2. Anslag totalt.....	49
Överföringar mellan fonder med gemensam förvaltning.....	51
Överföringar till instrument som förvaltas, direkt eller indirekt	51
4. Möjliggörande förutsättningar.....	52
Möjliggörande förutsättning 1. Effektiva uppföljningsmekanismer för marknader för offentlig upphandling	52
Möjliggörande förutsättning: 3. Effektiv tillämpning och verkställande av stadgan om de grundläggande rättigheterna	58

Möjliggörande förutsättning: 4. Genomförande och tillämpning av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning i enlighet med rådets beslut 2010/48/EG... 61

5. Programmyndigheter	68
6. Partnerskap.....	68
Strukturer för partnerskap i programarbetet.....	68
Partnerskapsprincipen i beredningen	69
Partnerskapsprincipen i genomförandet av programmet.....	70
7. Kommunikation och synlighet	72
8. Användningen av enhetskostnader, engångsersättningar, schablonsatser och finansiering som inte är kopplad till kostnaderna	74
Tilläg 3: Tematiska delen (artikel 11 i Amif-förordningen)	75

1. Programstrategi: viktigaste utmaningar och verksamhetspolitiska åtgärder

Referens: Artikel 22(3) (a)(iii), (iv), (v) och (ix) i Förordning (EU) 2021/1060 (CPR)

Europeiska kommissionens meddelande från hösten 2020 om reformen av EU:s invandrings- och asylpolitik och lagstiftningsförslagen (den så kallade pakten) syftar till att reformera asylsystemet på ett heltäckande sätt. Pakten godkändes i maj 2024. I pakten ingår totalt tio rättsakter. Rättsakterna skapar utvecklingsbehov och tilläggsresurser i alla delområden i asylsystemet. Genomförandet av pakten kommer att samordnas med målen i regeringsprogrammet.

Utmaningarna och behoven i anslutning till genomförandet av pakten baserar sig på kommissionens behovsbedömning, den nationella genomförandeplanen (NIP) och den nationella strategin för hantering av asylärenden och migration som utarbetats som en del av genomförandet av pakten. Genomförandet av pakten samordnas med målen i regeringsprogrammet.

Finlands asyl- och migrationssystem är allmänt taget utvecklat, vilket ger en god grund för övergången till den nya verksamhetsramen. Med tanke på pakten är det viktigt att reservera tillräckliga resurser särskilt för utvecklandet av Eurodac- och UMA-systemen. Det är nödvändigt att omorganisera och effektivisera asylprocessen, särskilt i det inledande skedet, samtidigt som dess kvalitet utvecklas och sökandenas rättsskydd tryggas. Det finns också skäl att effektivisera genomförandet av Dublinöverföringarna.

Utvecklingsbehoven hänför sig också till andra delar av pakten. Kapaciteten för gränsförfarandet och screeningen bör ökas i fråga om såväl infrastruktur som personal. Ett effektivt genomförande av mottagningsdirektivet förutsätter att systemen vidareutvecklas och underhålls. När det gäller solidaritet är det nödvändigt att fastställa de beslutsförfaranden och beslutsstrukturer som behövs för att delta i den årliga migrationshanteringscykeln och att säkerställa beredskapen att genomföra interna omplaceringar både som en gynnad och som deltagande medlemsstat. Beslut om de solidariska ansvarsförbindelserna fattas dock separat vid respektive tidpunkt. Det finns också ett behov av att effektivisera förfarandena för återsändande, och samtidigt bör informationsgången mellan myndigheterna uppmärksammas. För screeningfasen och gränsförfarandet ska det införas en oberoende övervakningsmekanism för de grundläggande fri- och rättigheterna. Rättsliga garantier, juridisk rådgivning och tillräcklig information till sökandena ska säkerställas i alla skeden av processen.

Fondens specifika mål 1 är inriktat på åtgärder som är överensstämmande med NIP i strukturdelen 2 (gränsförfarande), 3 (mottagande), 4 (asylförfarande), 6 (ansvar) och 9 (övergripande tai horisontella aspekter). Med finansieringen täcks engångskostnader och kostnader av bestående natur enligt strukturdelen 2 behov i anslutning till personal, informationssystem, lokaler och utrustning samt andra kostnader, såsom kostnader för utbildning, tolkning och översättning. Genom finansieringen av det specifika målet 3 effektiviseras förfarandena för återvändande i enlighet med strukturdelen 5 (återvändande), klargörs processerna och säkerställs informationsgången mellan myndigheterna.

Med den nationella finansieringen täcks självfinansieringsandelarna för EU-projekt. Dessutom täcker den nationella finansieringen alla andra kostnader som hänför sig till pakten och som inte täcks med EU-medel. I dessa kostnader ingår till exempel rättshjälpsverkets tilläggsresurser, permanenta infrastruktur- och utrustningskostnader i anslutning till asylprocessen, merkostnader för att öka Migrationsverkets och polisens personalresurser, kostnader för underhåll av IKT-system samt andra kostnader, såsom utlagda psykologiska och medicinska tjänster eller resekostnader. Dessutom kommer de beräknade kostnaderna för solidaritetsåtgärder (del 7) att täckas av den nationella budgeten.

Finland har visat solidaritet genom att delta i den interna omplaceringen av asylsökande från EU-länderna i Medelhavsområdet 2015–2023 och har sedan 1979 vidarebosatt kvotflyktingar som föreslagits av UNHCR.

Finland fortsätter att ta emot de mest utsatta och sårbara flyktingarna. Regeringens asylpolitik baserar sig på att de mest nödställda får hjälp. I fondens särskilda mål 1 fortsätter man stärka de regionala och lokala aktörernas kompetens, samarbete och processer beträffande placering av kvotflyktingar, precis som under perioden som nu avslutas. I det särskilda målet 4 används separat vidarebosättningsfinansiering inom ramen för fondens tematiska instrument, som kanaliseras genom de myndigheter som ansvarar för förfarandet för vidarebosättning av flyktingar och bosättning av flyktingar i kommunen. Under de första åren av programperioden har fondens tematiska instrument använts för interna överföringar av asylsökande som en del av solidaritetsåtgärder mellan medlemsstaterna.

Finlands viktigaste utmaningar anknyter till både tillämpningen av EU:s regelverk och behovet av att effektivisera asylförfarandet. I början av 2021 har antalet sökande minskat jämfört med 2015–2016, och förfarandet för behandling av nya ansökningar har påskyndats. Den relativa andelen nya ansökningar har dock ökat och behandlingen av dem är tidskrävande. Bland sökande finns personer

som har väntat i till och med årtal på att deras ärende ska behandlas. Den långa tidsperioden i mottagningssystemet och osäkerheten inför framtiden har ökat de särskilda behoven till följd av den utsatta positionen.

Det tillfälliga skyddet för flyktingar som flytt från Rysslands angreppskrig mot Ukraina har inneburit en stor utmaning för både det finska mottagningssystemet och integrationsarbetet. Regeringens ministerarbetsgrupp för sysselsättning och företagande har godkänt ett åtgärdsprogram för att hjälpa flyktingar från Ukraina 2024–2027.

Fonden kommer att ta itu med de identifierade utmaningarna bland annat genom att främja reformen och genomförandet av det gemensamma europeiska asylsystemet genom tillämpning av EU-lagstiftningen samt genom att effektivisera och utveckla förfaranden och informationssystem och samtidigt göra dem smidigare. Syftet är att säkerställa tjänsternas kvalitet, ett korrekt genomförande av rättssäkerhet och jämlikhet samt inkluderande åtgärder genom att stärka både myndigheternas och den tredje sektorns verksamhet. Stödåtgärder i rätt tid syftar inte bara till att förebygga passivisering och psykiska hälsoproblem för kunder, utan också till att främja förutsättningarna för integration. Vid genomförandet beaktas också ukrainarnas behov, inklusive rådgivnings- och stödåtgärder i samband med att det tillfälliga skyddet eventuellt upphör.

När programmet inleddes 2021 bodde närmare 300 000 utländska medborgare i Finland. Omkring 70 procent av invandrarna under 2020-talet har varit tredjelandsmedborgare. Den vanligaste anledningen till att komma till Finland är fortfarande familj eller arbete. Mängden arbetskraft som kommer från tredjeländer har ökat.

Antalet sökande och mottagare av internationellt skydd har varierat kraftigt. Antalet personer som har beviljats uppehållstillstånd har sjunkit från rekordnivåerna år 2016. År 2019 beviljades de första uppehållstillstånden på grundval av internationellt skydd, 2 073 stycken, och för familjemedlemmar till personer som blivit beviljade internationellt skydd 1 525 stycken. Sammanlagt 452 personer beviljades tillstånd på grundval av alternativt skydd och 434 personer på andra grunder. Storleken på Finlands flyktingkvot har varierat från år till år. År 2025 är flyktingkvoten 500.

Syftet med Marins regeringsprogram var att påskynda integrationen och öka invandrarnas delaktighet och jämlikhet inom alla samhällsområden. Integrationslagen reformerades på grundval av den redogörelse om integration som utarbetades av arbets- och näringsministeriet under åren 2019–2020. Struktureller reformer som planerats för integration, främjande av sysselsättning och social- och hälsovårdstjänster kräver utveckling av sektorsövergripande kundarbete. Särskild

uppmärksamhet behövs när det gäller sysselsättning, utbildning, förebyggande och minskning av rasism, diskriminering och fattigdom samt i frågor relaterade till hälsa och välbefinnande och boende.

Enligt Orpos regeringsprogram, som trädde i kraft 2023, ska integrationen i Finland ske genom arbete. Att påskynda integrationen och göra den mer obligatorisk anses vara ett sätt att uppnå målet att öka sysselsättningsgraden. Invandrarkvinnor är en särskild målgrupp för integrationsfrämjande åtgärder. I enlighet med Orpos regeringsprogram kommer man mot slutet av programperioden att prioritera invandrarnas eget ansvar, språkstudier, samhällsorientering, främjande av invandrarkvinnors sysselsättning och, som en del av den övergripande integrationen av familjer, jämställdhetsåtgärder (inkl. förebyggande av våld i hemmet, hedersrelaterat våld och kvinnlig könsstympning).

Enligt Orpos regeringsprogram främjar Finland utbildning och arbetskraftsinvandring som stärker konkurrenskraften och de offentliga finanserna. Inom ramen för åtgärdsprogrammet Talent Boost utvecklas ett antal övergripande åtgärder i linje med detta. Enligt regeringsprogrammet ska man utöver att främja sysselsättningen av de som redan är arbetslösa arbetssökande i Finland komplettera arbetskraften i första hand med arbetskraft från EU- och EES-området. Arbetskraftsinvandringen från tredjeländer koncentreras till högskoleutbildade och arbetstagare inom branscher där det verkligen kan konstateras råda brist på arbetskraft.

I situationen efter år 2015 har AMIF-fonden spelat en viktig roll i att främja integration. Kommuner och organisationer har fått stöd för att organisera tjänster som främjar tidig integration. Kunskapsbasen för integration har stärkts i forsknings- och uppföljningsprojekt som stöds av fonden. När det gäller laglig invandring har man särskilt utvecklat smidigheten i tillståndsprocesserna och kundtjänsten.

I programmet för perioden 2021–2027 beaktades målen för de regeringsprogram som gällde under programperioden, åtgärdsprogrammet Talent Boost, EU:s mål för utvecklingen av laglig migration och handlingsplanen för integration. Med hjälp av fonden effektiviserades i enlighet med Marins regeringsprogram stödet för tredjelandsmedborgare i de tidiga stadierna av integrationen, främjades tjänsternas inkludering, kvalitet och kunskapsbas samt stärktes färdigheter, kompetens och välbefinnande för alla som har behov av särskilt stöd. Dessutom fokuserade man på åtgärder som ökade invandrarnas delaktighet och jämlikhet inom olika samhällsområden. Under den andra halvan av programperioden kommer fonden att fokusera på att öka antalet nya projekt i linje med Orpos regeringsprogram genom att öka de rättsliga kanalernas smidighet och förebygga missbruk.

Prioriteringarna för integrationen är att öka skyldigheten och det personliga ansvaret när det gäller kunskaper i finska och kännedom om samhället.

Med tidsbestämd budgetfinansiering har finansierats verksamheten för flerspråkiga handlednings- och rådgivningstjänster och invandrarnas kompetenscentrum i de största städerna. AMIF erbjuder extra resurser till handlednings- och rådgivningstjänster i synnerhet i områden där den ifrågavarande tjänsten inte finns tillgänglig. Dessutom utvecklas sektorsövergripande tjänster med AMIF-finansieringen för att även tillgodose invandrarnas behov. Fonden siktar på att höja sysselsättningsgraden genom att stärka arbetslivsorienteringen, kompetensen och språkkunskaperna för tredjelandsmedborgare, särskilt kvinnor som är hemma. Fonden främjar välbefinnandet för barn och familjer och stärker skolframgång för barn och unga, bland annat genom samarbete mellan hem och skola.

När det gäller integration kompletterar fonden ESF +-åtgärder genom att i synnerhet rikta dem till utsatta tredjelandsmedborgare i ett tidigt skede, samt genom att stärka kunskapsbasen för integration och digitalisering av den. AMIF-åtgärderna fokuserar på att stärka allmänna och sociala färdigheter och välbefinnande, medan ESF + utökar aktiviteterna till bland annat yrkesutbildning och arbetslivet.

EU-finansieringen kompletterar nationella åtgärder för utbildnings- och arbetsrelaterad invandring. AMIF bidrar till att effektivisera processerna för bland annat kompetensbaserad invandring, stärker den kunskapsbaserade ledningen inom migrationsförvaltningen och utvecklar tillståndsförfarandet, samtidigt som missbruk och säkerhetsrisker förebyggs. Migrations- och rörlighetsprocesser för kompetenta personer i tredjeländer (ursprungsländer) görs smidigare till exempel genom informations- och kommunikationsverksamhet. ESF+ skapar ett kontinuum för åtgärderna i Finland. Finansieringen från EU:s facilitet för återhämtning och resiliens (RRF) inriktas till att påskynda arbets- och utbildningsbaserade processer. AMIF kompletterar det genom att stödja bl.a. personalens inskolning, övervakning av tillståndssökande på förhand och i efterhand och mer omfattande åtgärder för utveckling av kundrelationerna. AMIF-finansieringen kompletterar också RRF-åtgärder i fråga om automatisering och e-tjänster som anknyter till uppehållstillstandsprocesser. AMIF-finansieringen kan komplettera RRF-åtgärder i den utsträckning som krävs efter det att den RRF-finansierade verksamheten har avslutats. I annat fall kommer AMIF-finansiering att allokeras till andra tillstandsprocesser.

Fonden förväntas främja ett effektivt, stöd för medborgare i tredjeländer. Det eftersträlvade resultatet är att integrationstjänsterna och den tredje sektorns tjänster ska nå målgruppen på ett effektivt och sysselsättningsfrämjande sätt.

När programperioden 2021–2027 inleddes fanns det tusentals asylsökande i Finland som antingen omfattades av mottagningstjänster eller vars tjänster hade upphört. Mottagningssystemet omfattar fortfarande asylsökande som kom år 2015 och som antingen väntar på ett beslut från Migrationsverket eller förvaltningsdomstolen, eller som har lämnat in en ny ansökan om asyl efter att ha fått ett negativt beslut. Under åren 2016–2019 minskade antalet frivilligt återvändande personer kontinuerligt. Ett centralt problem är utmaningarna med tvångsåtervändanden och i synnerhet återtagandesamarbetet, som eroderar effektiviteten i det frivilliga återvändandesystemet, men frågan påverkas även av till exempel det faktum att återintegration upplevs som svårt. Finlands asyl- och mottagningssystem samt återvändande och återsändande kommer att effektiviseras i enlighet med regeringsprogrammet.

Under perioden 2014–2020 utvecklades återvändanderådgivning och -kommunikation, samarbetet med utrikesministeriet och ursprungsländerna samt samarbetet med intressenter. I verkställande av avlägsnande ur landet har man fokuserat på stärkning av kompetensen, harmonisering av förfarandena och främjande av återtagandeavtal samt utvecklingsåtgärder för informationssystem. Processerna för övervakning av återvändanden, identifiering av utsattheten hos dem som ska återsändas och samarbetet mellan myndigheter har stärkts. Den största utmaningen för avlägsnande ur landet är fortfarande ovilligheten hos de viktigaste ursprungsländerna att ta emot sina medborgare.

De åtgärder som vidtogs under programperioden 2014–2020 är fortfarande i stort sett relevanta. Som utvecklingsobjekt har även identifierats utrikespolitiska metoder och ett stärkt samarbete med ursprungslandet, kopplingar till utvecklingssamarbetet för återtagande av egna medborgare, samarbetet med diasporan och organisationer samt uppföljning av återvändandet. Det som är centralt är att förbättra verkställandet av både frivilligt återvändande och återsändande, så att de som har fått negativt beslut ska återvända så fort som möjligt.

Syftet är att genomföra och vidareutveckla systemet för frivilligt återvändande, främja återtagandeavtal med centrala tredjeländer samt att förebygga och bekämpa olaglig vistelse och därmed sammanhängande människohandel och utnyttjande av människor. Som en del av detta förebyggs och bekämpas olaglig vistelse genom ett omfattande samarbete mellan myndigheterna.

Med AMIF-åtgärder tar man tag i incitamenten för återvändande i ett så tidigt skede som möjligt och säkerställer tillräckligheten av återvändandesystemets kapacitet. Tjänster för frivilligt återvändande stärks och man strävar efter att öka kundernas förtroende för systemet. Hållbar återintegration och relaterade olika samarbetsformer i ursprungsländerna främjas. I ursprungsländerna stärks samarbetet för att bekämpa olaglig flyttrörelse och främja återtagandeavtal. Funktionaliteten för informationssystem som stöder återvändandeåtgärder och en tillräcklig kunskapsbas säkerställs, också med beaktande av verkställandet av pakten. Övervakningen av återsändandet och stödet till det relaterade samarbetet fortsätter. Nya element i programmet består av utvecklingsåtgärder förknippade med tagande i förvar samt utvecklingsåtgärder i enlighet med Schengenbedömningar och -rekommendationer.

Med åtgärderna som stöds av fonden strävar man efter en allt mer effektiv politik för återvändande. Målet är att systemet för återvändande effektivt ska nå sin målgrupp, tillhandahålla omfattande tjänster, även med hänsyn till de i utsatt ställning, och fungera i smidigt myndighetssamarbete både i Finland och i ursprungsländerna, och vad gäller EU-samarbete. Det kompletteras av ett omfattande serviceutbud för återintegration.

Övergripande principer

I programmets alla åtgärder beaktas de horisontella principerna enligt artikel 9 i den allmänna förordningen (CPR) och principerna enligt artikel 6 i AMIF-förordningen. Programmet och de åtgärder som genomförs baserar sig på gemensamma europeiska värderingar samt på uppskattning för rättsstatsprincipen, jämlikheten och de grundläggande och mänskliga rättigheterna. Även könsaspekten och genomförandet av barnens rättigheter integreras i de åtgärder som stöds och de främjas i alla skeden.

Inom alla delområden kommer ansträngningar att göras för att tidigt identifiera, nå och ta hänsyn till individuella behov hos tredjelandsmedborgare i utsatt ställning som behöver starkare stöd.

Med de åtgärder som stöds ur fonden kan man täcka behoven hos de som flyr från Ukraina och de som återvänder till hemlandet.

Fonden främjar för sin del verkställandet av Statsrådets handlingsplan mot människohandel genom att utveckla olika aktörers förmåga att identifiera offer för människohandel och annat utnyttjande. Målet är att förbättra handledningen av offer till hjälpsystemet för offer för människohandel.

Finansieringen upprätthåller inte lagstadgad grundläggande verksamhet, men med den kan man komplettera, effektivisera och utveckla den budgetfinansierade verksamheten. Finansieringen stöder inte ren forskningsverksamhet som vanligtvis stöds med forskningsanslag.

Samordningen av finansieringen (nationell finansiering, ESF+, Eruf, BMVI, Global Europe NDICI, RRF) säkerställs med ett intensivt myndighetssamarbete och i fondens övervakningskommitté, samordningsgruppen för migration och integration och samordningsgruppen för återvändande.

I enlighet med artikel 8 i den allmänna förordningen (CPR) kommer programmet att genomföras i samarbete med och med hjälp av olika nätverk, med beaktande av de tredje och fjärde sektorerna och genom att förstärka invandrarorganisationernas roll.

Tillämpningsområdet för genomförandeprogrammet omfattar Fastlandsfinland och landskapet Åland. I verkställandet av programmet beaktas behovet av information och utbildning på svenska.

I enlighet med artikel 22 i CPR kan tabellen 3 innehålla insatstyper som inte allokerats och med vilka man förbereder sig för åtgärder som eventuellt finansieras via ett tematiskt instrument.

Fondens förvaltningsmyndighet är inrikesministeriet. Revisionsmyndigheten är finansministeriets finanscontroller. Antalet årsverken för förvaltningsmyndigheten beräknas kvarstå ungefär på samma nivå som under perioden 2014–2020. En betydande ökning av finansieringen innebär även en ökning av antalet åtgärder som får bidrag, vilket beräknas öka myndigheternas arbetsbörda. För att kunna sköta den nya programperiodens uppgifter och överlappningar bereder sig förvaltningsmyndigheten på ett behov av att öka personalstyrkan med tre årsverken. Arbetsmängden jämnas också ut genom att öka användningen av förenklade kostnadsmodeller i fonderna.

2.Särskilda mål och tekniskt bistånd

Referens: Artikel 22(2) och (4) i CPR

Vald	Särskilt mål eller tekniskt bistånd	Interventionstyp
Ja	1. Europas gemensamma asylsystem	Regelbundna åtgärder
Nej	1. Europas gemensamma asylsystem	Särskilda åtgärder
Ja	1. Europas gemensamma asylsystem	Åtgärder i bilaga IV
Ja	1. Europas gemensamma asylsystem	Operativt stöd
Nej	1. Europas gemensamma asylsystem	Nödhjälp
Ja	1. Europas gemensamma asylsystem	Särskilda åtgärder inom ramen för pakten och Ukraina
Ja	2. Laglig migration och integration	Regelbundna åtgärder
Nej	2. Laglig migration och integration	Särskilda åtgärder
Ja	2. Laglig migration och integration	Åtgärder i bilaga IV
Ja	2. Laglig migration och integration	Operativt stöd
Nej	2. Laglig migration och integration	Nödhjälp
Nej	2. Laglig migration och integration	Särskilda åtgärder inom ramen för pakten och Ukraina
Ja	3. Återvändande	Regelbundna åtgärder
Nej	3. Återvändande	Särskilda åtgärder
Ja	3. Återvändande	Åtgärder i bilaga IV
Ja	3. Återvändande	Operativt stöd
Nej	3. Återvändande	Nödhjälp
Ja	3. Återvändande	Särskilda åtgärder inom ramen för pakten och Ukraina

Vald	Särskilt mål eller tekniskt bistånd	Interventionstyp
Ja	4. Gemensamt ansvar	Regelbundna åtgärder
Nej	4. Gemensamt ansvar	Särskilda åtgärder
Ja	4. Gemensamt ansvar	Åtgärder i bilaga IV
Nej	4. Gemensamt ansvar	Operativt stöd
Nej	4. Gemensamt ansvar	Nödhjälp
Ja	4. Gemensamt ansvar	Vidarebosättning och humanitär migration
Ja	4. Gemensamt ansvar	Internationellt skydd (Överföring) till medlemsstat)
Nej	4. Gemensamt ansvar	Internationellt skydd (Överföring från medlemsstat)
Nej	4. Gemensamt ansvar	Särskild åtgärd för avtalet och Ukraina
Ja	Budget 36(5). Tekniskt bistånd – fast mängd (artikel 36.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser)	
Nej	Budget 37. Tekniskt bistånd – inte baserat på kostnader (artikel 37 i förordningen om gemensamma bestämmelser)	

2.1. Särskilt mål: 1. Europas gemensamma asylsystem

2.1.1. Beskrivning av särskilt mål

Antalet personer som söker internationellt skydd i Finland har minskat jämfört med den exceptionella nivån från 2015 och stabiliserats till en årlig nivå om cirka 4 000 sökande. I led med COVID-19-pandemin minskade antalet sökande ytterligare. Mellan 2015 och 2019 ökade andelen nya ansökningar av det totala antalet asylansökningar kraftigt. År 2019 var närmare hälften av asylansökningarna nya ansökningar. Från och med 2021 har dock antalet nya ansökningar minskat. Andelen ensamkommande minderåriga av det totala antalet sökande har minskat. I slutet av 2020 var cirka 6 500 asylsökande inskrivna i Finlands mottagningssystem och av dem var cirka 71 procent män och 29 procent kvinnor. I slutet av 2024 fanns det cirka 5 700 asylsökande. Dessutom fanns det cirka 16 500 personer som åtnjöt tillfälligt skydd. Mellan 2023 och 2024 hade cirka 28 200 personer som beviljats tillfälligt skydd flyttat till kommuner.

Ändringen av utlänningslagen angående behandlingstiderna för asylansökningar i enlighet med asylförfarandedirektivet trädde i kraft 2018. Enligt huvudregeln ska de ansökningar som har blivit anhängiga efter detta behandlas inom sex månader efter att de har inlämnats. Behandlingen av asylansökningar ska effektiviseras. Kvaliteten och rättssäkerheten i förfarandet säkerställs. Reformen av det gemensamma europeiska asylsystemet kommer också att påverka de nationella asylförfarandena och handläggningstiderna.

Man har lyckats påskynda handläggningstiderna för asylansökningarna gällande nya ansökningar i enlighet med målet. En utmaning har visat sig vara ansökningar som anhängiggjorts under tidigare år och som förvaltningsdomstolen har återsänt. Asylprocessen förlängs även av eftersläpningar i rättssystemet. Uppfyllandet av skyldigheten gällande handläggningstiderna påvisar ett behov av att trygga tillräckliga personalresurser för asylutredningen även med beaktande av plötsliga fluktuationer i antalet asylsökande enligt skyldigheter gällande grundläggande och mänskliga rättigheter.

Den del av asylprocessen som särskilt binder upp personalresurser är asylintervjuerna och andra höranden med anknytning till utredningen av de sökandes ansökningsgrunder. En annan utmaning är ofta den varierande nivån och tillgången på tolkar. De kortare handläggningstiderna till följd av pakten kräver resurser för olika myndigheter och bland annat förändringar i informationssystemen.

I början av programperioden stängdes förläggningar eftersom antalet sökande minskade. Mer än en tredjedel av de sökande bor i privata inkvarteringar. Under programperioden har mottagningskapaciteten fluktuerat kraftigt. I och med mottagandet av personer som sökte tillfälligt skydd 2020 ökade antalet förläggningar snabbt men har minskat igen sedan början av 2024, då mottagandet av personer som beviljats tillfälligt skydd överfördes till kommunerna. Cirka 43 procent av kunderna på förläggningarna bor i privat boende.

Även om inkvarteringskapaciteten och infrastrukturen i huvudsak är tillräckliga och korrekt dimensionerade enligt den nuvarande nivån på antalet sökande, har kapaciteten för mottagandet och tagandet i förvar visat sig vara utmanande framför allt i huvudstadsregionen. Dessutom är fastigheterna som inhyser förläggningarna och förvarsenheterna i många fall föråldrade. I dem har man med dålig framgång lyckats ta hänsyn till specialbehov, såsom rörelsehinder.

I mottagningssystemet och utanför förläggningarna förekommer en brist på mentalvårdstjänster och kompetens inom temaområdet. Man måste kunna erbjuda tjänster som baseras på individuella behov och som följer principerna för likabehandling och icke-diskriminering.

Antalet kunder inom hjälpsystemet för offer för människohandel, som fungerar i anslutning till mottagningssystemet, har mångdubblats sedan 2015. Även kundernas minderåriga barn omfattas av hjälpsystemets tjänster. Den kraftiga ökningen av antalet kunder beskriver den ökade kompetensen att identifiera fenomenet som skett inom olika myndigheter. Enligt regeringsprogrammet ska bekämpningen av människohandel intensifieras och informationsutbytet mellan myndigheterna säkerställas. Människohandel förebyggs på ett övergripande sätt inom olika förvaltningsområden. Invandringsrelaterad arbetskraftsexploatering bekämpas och stödtjänster för brottsoffer säkerställs.

Migrationspakten kräver att asylsökandes rättigheter och skyldigheter respekteras. Vid genomförandet av bestämmelserna i avtalet ska kostnadsfri juridisk rådgivning och rättshjälptjänster kan tillhandahållas effektivt i enlighet med avtalet. Den till mottagningstjänsterna anknutna juridiska rådgivningen som ges till kunderna har utvecklats redan under den föregående programperioden med stöd av olika aktörer.

Invandringstrycket 2015 påvisade behoven inom mottagningssystemet att ha beredskap för plötsliga förändringar i antalet asylsökande. Till följd av detta och för att bereda sig på stora mängder kunder inledde man också ett arbete för att utveckla datasystemen som används inom registreringen av sökande. Med anledning av knappa resurser är arbetet ännu inte klart. Moderna datasystem har en central betydelse för att många tidskrävande uppgifter ska kunna automatiseras, varvid man även

kan reservera mer tid för det faktiska kundarbetet. En smidig digital ärendehantering främjar kundernas rättssäkerhet. Tryggande av ekonomin för mottagningsverksamheten och i större utsträckning asylprocessen samt upprätthållandet av beredskapen förutsätter en utveckling av rapporterings- och behandlingssystemen samt kopplingar mellan olika datasystem.

Inom asyl- och flyktingpolitiken bedriver Finland kontinuerligt samarbete med såväl EU som på nordisk nivå och främjar således gemensam praxis. Man strävar efter att ytterligare effektivisera insamling, analys och delning av information gällande ursprungsland som stöder beslutsfattandet.

I EU-debatten har man betonat ett behov av att förbättra lägesbilden för asylsystemets funktion. För Eurodac-systemets del har man lyft fram ett behov av att gå över till att räkna antalet sökande i stället för antalet ansökningar, varvid man skulle få en mer realistisk bild av antalet asylsökande i de olika medlemsstaterna. Dessutom har man ansett det viktigt att på bredare basis utnyttja informationen som fås från datasystemen gällande de asylsökandes rörelse över EU:s yttre gräns och inom medlemsstaternas område. Med hjälp av en bättre lägesbild kan man skapa mer exakta modeller för prognostisering.

Storleken på Finlands flyktingkvot har varierat under programperioden. Det syns i sättet att dela det globala ansvaret för flyktingar och som en del av den hållbara hanteringen av flyttrörelsen. Det operativa samarbetet och informationsutväxlingen effektiviseras mellan EU-medlemsstaterna. Utöver UNHCR kommer dessutom särskilt EASO:s allt större roll med tanke på vidarebosättning att uppmärksammas i utvecklingen av nationella förfaringsätt.

Finland främjar en bredare användning av kvotflyktingssystemet. Flyktingkvoten ökades till 1 050 personer 2021 och minskades till 500 personer 2024. Finland lägger vikt vid att välja personer som befinner sig i en utsatt ställning. En del av kvoten är reserverad för nödfall, som saknar områdes- eller medborgarskapsbegränsning och som föreslås av UNHCR. Finland har också vidarebosatt flyktingar inom ramen för UNHCR:s Emergency Transit Mechanism. Mekanismen förutsätter ett smidigt förfarande av alla aktörer i processen.

En smidig vidarebosättning förutsätter ett tillräckligt årligt antal kommunplatser. År 2020 tog 47 kommuner emot kvotflyktingar. Tryggandet av kontinuiteten i kommunernas vidarebosättningsverksamhet kräver också kompetens gällande stödjande åtgärder, särskilt på region- och lokalnivå.

Under programperioden 2014–2020 lyckades man med hjälp av AMIF effektivt svara på de behov som migrationstrycket åren 2015–2016 orsakade och detta gjorde man genom att effektivisera asyl-

och mottagningssystemet och dess kapacitans. I synnerhet gjordes myndigheternas förfaringssätt smidigare, inklusive beträffande utvecklingen av datasystemen som utnyttjas inom mottagningen och behandlingen av asylansökningar. För vidarebosättnings del stödde man lokala och regionala aktörer för att förbättra förutsättningarna för vidarebosättning. Utvecklingen av periodens åtgärder fortsätter under programperioden 2021–2027.

För att svara på identifierade utvecklingsbehov kommer fonden att förverkliga följande verkställighetsåtgärder och funktioner:

1A Säkerställa en enhetlig tillämpning av unionens regelverk och prioriteringar som anknyter till det gemensamma europeiska asylsystemet;

- Det nationella asylsystemet kommer att utvärderas, utvecklas och ändras för att återspegla förändringar i EU:s lagstiftning, i synnerhet när det gäller ändringar relaterade till migrations- och asylavtalet. Systemets funktioner kommer att omorganiseras, arbetsprocesser i olika myndigheter effektiviseras och datasystem utvecklas. Datatillgängligheten i asylprocessen förbättras i olika skeden av förfarandet. Tillgången till och kvaliteten på rådgivning och tjänster stärks. För myndigheter och tredje sektorns aktörer ordnas riktade utbildnings- och informationsåtgärder. Myndigheternas instruktioner och instruktioner till asylsökande kommer att utvecklas. Den infrastruktur som krävs för eventuella nya asyلفörfaranden kommer att stärkas, särskilt för att asylansökningar ska kunna behandlas inom en kort tidsperiod, medan sökande är inkvarterade nära gränsen.
- Kvaliteten på asyلفörfarandet förbättras och effektiviteten utökas för att göra handläggningstiderna snabbare och öka beredskapen för storskalig inresa. Arbetsredskap, program och apparatur anskaffas. Funktioner automatiseras. Man anpassar nationella elektroniska informationssystem för att motsvara förutsättningarna i EU-förordningar angående interoperabilitet mellan informationssystem. Datasystem kommer att utvecklas för att stödja ett tekniskt smidigare beslutsfattande och kvaliteten på besluten. Personalen utbildas. Processerna för att arrangera höranden med anknytning till asylansökningarna effektiviseras och förtydligas. En så smidig ansökningsprocess som möjligt garanteras särskilt för sökande i utsatt ställning. Handläggningen av ärenden vid rätt tidpunkt främjas. Smidigt och krypterat digitalt informationsutbyte säkerställs mellan kunderna, deras ombud och företrädare och myndigheterna.
- Datatillgängligheten i asylprocessen förbättras. Användningen av Eurodac-systemet och de data som erhålls genom det kommer att integreras i ärendehanteringssystemen. Skyddet

för personuppgifter säkerställs. EU:s gemensamma ansvarsfunktioner och den kompetens och de metoder som ansvarsbestämningen förutsätter utvecklas. Fullständig efterlevnad av dessa förfaranden i rätt tid säkerställs genom att integrera datautbytet i ärendehanteringssystemen.

- Genomförandet av de asylsökandes rättssäkerhet och likabehandling tryggas i såväl ansökningsskedet som vid överklagan. Man förbättrar tillgången till och kvaliteten på de tjänster för avgiftsfri juridisk rådgivning och rättshjälp som förutsätts enligt förordningarna, bland annat genom att utveckla nödvändiga system och införa andra elektroniska verktyg. Smidigheten i asylintervjuerna främjas via kommunikationsmedel, genom att utveckla tillgången till och kvaliteten på tolkning samt genom att ta i bruk maskinell tolkning och maskinöversättningar. (75/90 %)

1B Stödjande av kapaciteten i medlemsstaternas asylsystem beträffande infrastrukturen och tjänsterna vid behov, inklusive på regional och lokal nivå

- Mottagningsförhållandena utvecklas för att säkerställa systemets effektivitet, kapacitans och anpassningsbarhet. Mottagningssystemets kapacitet kommer att stödjas när det gäller infrastruktur och tjänster, inklusive vid behov vad gäller nya platser. Förläggningarnas infrastruktur uppdateras så att den motsvarar de nuvarande stödbehoven, i synnerhet hos specialgrupper. I fastigheterna ordnas datasäkra datakommunikationsförbindelser. Även förhållandena vid förvarsenheterna uppdateras. De manuella funktionerna i ärendehanteringssystem automatiseras för att effektivisera tjänsterna i och driften av mottagningssystemet och för att rikta arbetstiden mer effektivt. Datasystemen och -anslutningarna planeras så att de kan skalas också för en storskaligare invandring. Personalen utbildas med beaktande av de genomförda ändringarna. Eventuella förnyelsebehov i anknytning till mottagningen och förvarskapaciteten beaktas, då de beror på förslag till rättsakter av EU:s kommission (75/90 %)
- Man påskyndar inledningen av integrationen genom att göra övergångsskedet från förläggningar till kommuner smidigare. Man främjar och stöder ansökan om hemkommun för dem som befinner sig i mottagningssystemet. Integrationens förutsättningar och identifiering av kompetens främjas redan i mottagningsskedet. Arbets- och undervisningsverksamheten, den aktiverande verksamheten och samarbetet med aktörer i tredje sektorn som ordnas på förläggningen utvecklas. Asylsökandes delaktighet främjas i förhållande till det omgivande samhället med stöd av tredje sektorn. I åtgärderna beaktas även de sökande som bor i

privata inkvarteringar. Samordnade förberedelser för att det tillfälliga skyddet ska upphöra genom att se till att ukrainarna får tillräckligt med information, till exempel om återvändande till ursprungslandet. (75/90 %)

- Man stärker identifieringen och hänsynstagandet till kunder i utsatt ställning och hänvisar dem till stödtjänsterna. Man utbildar personalen i mottagningssystemet. Barnets intresse beaktas i utvecklingsåtgärder gällande asyl- och mottagningssystemet. Man stärker systemet med företrädare för ensamkommande barn. Man tryggar tillgodoseendet av rättigheterna för offer för människohandel och deras tillgång till stödåtgärder. För flyktinförläggningarna utvecklas nya sätt att kontakta kunder som har särskilda behov på grund av en utsatt ställning. Man utvecklar arbetsredskap och kompetens för mentalvårdsarbete i mottagningssystemet. (90 %)
- Lägesbilden gällande asylsystemets verksamhet och flyttrörelsen förbättras för att öka förutsägbarheten i den humanitära invandringen. Detta gör man genom att utveckla datasystem, metoder för informationsinsamling samt samarbetet och utbytet av landsinformation myndigheter emellan på såväl nationellt plan som i hela EU. Användningen av uppgifter om ursprungsland kommer att effektiviseras genom utveckling av informationsenheters förvaltnings-, uppdaterings- och tekniska lösningar. Det sektorsövergripande myndighetssamarbetet effektiviseras mellan parter som producerar och använder landsinformation för att förbättra användbarheten av aktuell landsinformation. Landsinformation som är nödvändig för tillståndprocesser och engagemang från intressenter kommer att anskaffas och utvecklas.
- Åtgärder i samband med vidarebosättningssystemet. För att stödja mottagandet av kvotflyktingar och den inledande integrationen främjas kommunernas och tredje sektorns medverkan till exempel genom utnyttjande av lokalt förankrad integrationsprogram. Kommuner, välfärdsområden och NTM-centraler som tar emot kvotflyktingar erbjuds utbildning som stöder förutsättningarna för kompetens och vidarebosättning. (75/90 %)

1C Ökat samarbete med tredjeländer för att hantera flyttrörelsen, inklusive åtgärder för att öka dessa beredskaper för att skydda personer i behov av internationellt skydd, inom referensramen för internationellt samarbete

Effektiv vidarebosättning stöds genom att utveckla gemensamma och kriståliga alternativa verksamhetssätt och främja informationsutbyte och samarbete mellan medlemsstater, tredjeländer och internationella organisationer. Den allmänna beredskapen utvecklas för en effektiv mottagning

och en snabb förflyttning av kvotflyktingar. Förutsättningar för säkerställandet av handlingarna vid urvalsresan utvecklas. Man deltar i diskussionen och informationsutbytet på internationella forum. Det operativa stödet från EUAA och samarbetet mellan medlemsstaterna utnyttjas.

Finansieringsinstrument används inte.

Operativt stöd används för offentliga uppgifter och tillhandahållande av tjänster för att tillämpa det gemensamma europeiska asylsystemet, vilket ger fördelar på EU-nivå. Med stödet täcks Migrationsverkets personalkostnader och kostnaderna för tjänster såsom utrustning, inklusive service-, underhålls- och ersättningskostnader för IKT-systemen, samt underhåll och reparation av infrastruktur, särskilt för att säkerställa smidigt asyلفörfarande och kortare handläggningstider. Migrationsverket ansvarar för handläggningen av asylansökningar i Finland.

Finland genomför särskilda åtgärder inom ramen för pakten och Ukraina för vilken åtgärder enligt NIP genomförs i strukturdelen 2 (ändring av gränsförfarandet så att det motsvarar kraven i procedurförordningen), 3 (iståndsättning av informationssystem och mottagningslokaler i anslutning till mottagandet), 4 (säkerställande av ett rättvist, effektivt och enhetligt asyلفörfarande med beaktande av förutsättningarna för pakten), 6 (säkerställande av att de nya ansvarsreglerna fungerar), 9 (åtgärder som gäller nya garantier för personer som söker internationellt skydd och utsatta personer och övervakning av de grundläggande fri- och rättigheterna) och 10 (IKT-systemet för stöd till vidarebosättningsprocessen och dess funktioner).

Resultatmål:

- Asylsystemet uppfyller kraven enligt EU-lagstiftningen (inklusive pakten). Asyلفörfarandet effektiviseras och påskyndas, särskilt när det gäller samarbete mellan myndigheter, arbetsfördelning och arbetsmetoder. Ansökningarna kan i huvudsak avgöras i enlighet med utlänningslagen inom den utsatta tiden.
- Kompetensen hos personal som deltar i asyلفörfarandet har ökat
- Flyktingförläggningarnas infrastruktur är modern och mycket lämplig för verksamheten.
- I mottagningstjänsterna beaktas olika kunder och deras behov ännu bättre.
- Från asyلفörfarandet och mottagningssystemet får man noggrannare och mer detaljerad information än tidigare. Tillgången till aktuell landsinformation tryggas.
- Vidarebosättningsförfarandet är smidigare.

2.1.2. Indikatorer

Referens: Artikel 22(4) e i CPR

Tabell 1: Outputindikatorer

Beteckning	Indikator	Måttenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)
O.1.1	Antal deltagare som fått stöd	antal	3 500	8 100
O.1.1.1	varav deltagare som fått rättsligt bistånd	antal	500	1 100
O.1.1.2	varav deltagare som fått annat slags stöd, bland annat information och bistånd under asylförfarandet	antal	3 000	7 000
O.1.1.3	varav deltagare i en utsatt ställning som fått bistånd	antal	1 000	3 000
O.1.2	Antal deltagare i utbildningsverksamheter	antal	2 000	7 000
O.1.3	Antal nyöppnade platser inom mottagningsinfrastrukturen i enlighet med unionens regelverk	antal	500	500
O.1.3.1	varav nyinrättade platser för ensamkommande minderåriga	antal	100	100
O.1.4	Antal renoverade/moderniserade platser inom mottagningsinfrastrukturen i enlighet med unionens regelverk	antal	1230	1600
O.1.4.1	varav renoverade/moderniserade platser för ensamkommande minderåriga	antal	21	42

Tabell 2: Resultatindikatorer

Betäckning	Indikator	Mått enhet	Grundnivå	Referensvärdets måttenhet	Referensår	Mål (2029)	Målets måttenhet	Informationskälla	Anmärkningar
R.1.5	Antal deltagare som anser att utbildning är av nytta i deras arbete	antal	0	andel	2021	5250	antal	bedömning	
R.1.6	Antal deltagare som tre månader efter avslutad utbildningsverksamhet uppger att de använder kunskaper och färdigheter som de har förvärvat i utbildningsverksamheten i fråga	antal	0	andel	2021	2 100	antal	bedömning	
R.1.7	Antal personer på vilka man har tillämpat alternativ för tagande i förvar	antal	0	antal	2021	30	antal	bedömning	
R.1.7.1	varav ensamkommande minderåriga på vem man har tillämpat alternativ för tagande i förvar	antal	0	antal	2021	15	antal	bedömning	
R.1.7.2	varav familjer på vilka man har tillämpat alternativ för tagande i förvar	antal	0	antal	2021	15	antal	bedömning	

2.1.3. Preliminär fördelning av anslagna medel (EU) efter interventionstyp

Referens: Artikel 22(5) CPR; och Artikel 16(12) AMIF Förordning, Artikel 13(12) ISF Förordning eller Artikel 13(18) BMVI Förordning

Tabell 3: Preliminär fördelning

Interventionstyp	Kod	Preliminärt belopp (i euro)
Stödåtgärdsbransch	001. Mottagningsförhållanden	4 931 610,84
Stödåtgärdsbransch	002. Asylpraxis	22 113 866,72
Stödåtgärdsbransch	003. Verkställande av unionens regelverk	15 236 027,82
Stödåtgärdsbransch	004. Barnens ställning i migrationen	800 000,00
Stödåtgärdsbransch	005. Personer med särskilda behov med anknytning till mottagning och förfaranden	2 000 000,00

Interventionstyp	Kod	Preliminärt belopp (i euro)
Stödåtgärdsbransch	006. Åtgärder i samband med unionens vidarebosättningsprogram eller nationella program för vidarebosättning och humanitärt mottagande (Bilaga III, punkt 2(g))	1 200 000,00
Stödåtgärdsbransch	007. Operativt stöd	8 700 120,80

2.2. Särskilt mål: 2. Laglig migration och integration

2.2.1. Beskrivning av särskilt mål

De vanligaste orsakerna till att komma till Finland är arbete, familj och studier. Mängden arbetskraft som kommer från tredjeländer ökar. Under 2019 inlämnades 12 687 första ansökningar om uppehållstillstånd på grund av arbete och om dessa fattades 9 461 positiva beslut. Under 2024 inlämnades 15 024 första ansökningar om uppehållstillstånd på grund av arbete och om dessa fattades 11 103 positiva beslut.

Finlands kompetensbehov tillgodoses delvis genom arbetskrafts- och utbildningsbaserad invandring. Också stöd för en etisk internationell rekrytering och den därpå följande migrationsprocessen och högklassig och begriplig information är en viktig del av arbetet för att utveckla den kompetensbaserade migrationen. På EU-nivå har kompetenspartnerskap blivit centrala ramar och i Finland koncentreras åtgärderna till partnerländerna enligt regeringsprogrammet.

Det tväradministrativa åtgärdsprogrammet Talent Boost sammanställer åtgärderna inom arbets- och utbildningsrelaterad invandring. Målet är att främja arbetskraftsinvandring som har en tilltagande näringspolitisk betydelse för att stärka Finlands livskraft och konkurrenskraft. Målet är att säkerställa att uppehållstillståndssystemet är smidigt, samtidigt som missbruk och exploatering av arbetskraft bekämpas effektivt.

I Orpos regeringsprogram är målet att handläggningstiden för uppehållstillstånd på grund av arbete ska vara högst en månad. För specialiserade experter är målet en handläggningstid på sju dagar. För att säkerställa tillgången på kompetenta personer är det väsentligt att tillståndsprocesserna även för familjemedlemmar är effektiva och kontrollerade. smidiga:

Etisk rekrytering förutsätter att man beaktar hela rekryteringskedjan, från ursprungslandet via tillståndsprocessen till bosättningen i Finland. Ursprungsländerna måste öka medvetenheten bland

nyanlända i Finland om deras rättigheter och skyldigheter och på så sätt förhindra att de utnyttjas. Det är viktigt att trygga att den finska arbetsmarknaden fungerar efter givna spelregler och bland annat beakta rekommendationer beträffande etisk rekrytering. Främjande av parternas möjligheter till arbete har också en långsiktig inverkan på tillgången till kompetent arbetskraft.

Bland de sektorer där det råder brist på arbetskraft förutsätter i synnerhet arbete inom social- och hälsovårdssektorn exakt definierad kompetens. Det finns ett behov av mer utbildning i ursprungslandet för att stödja kompetenshöjning och på så sätt kunna hantera sektorns arbetskraftsbrist på ett hållbart sätt.

Utmaningarna inom tillståndsprocessen består av bland annat den digitala utvecklingen, tillståndsförfarandet och stödåtgärderna (t.ex. inskolning, utbildning, kommunikation), resursbrist, behovet av ytterligare utredningar av tillståndsansökningar och förfalskade bifogade dokument. Informationsbehoven hos parterna inom migrationsförvaltningen och deras effektiva informationsdelning med moderna metoder ska säkerställas.

I tryggheten av enhetlighet i tillståndsprocessen utgör tillförlitlig identifiering av personens identitet en utmaning. Det finns ett behov av att i myndighetsarbete i större utsträckning utnyttja biometrik och artificiell intelligens vid genomgång av material, klassificering av uppgifter, enskilda granskningar som förutsätts av dataskyddskraven och verifiering av identiteter.

Under programperioden 2014–2020 effektiviserades, förenklades och harmoniserades tillståndsmyndigheternas processer samt förtydligades instruktionerna till kunder i tillståndsförfarandet. Utvecklingen av tillståndsförfaranden fortsätter under perioden 2021–2027, med en större satsning på att främja invandringen av experter.

Enligt Orpos regeringsprogram baserar sig integrationspolitiken på språkinläring, arbete och introduktion i det finländska samhället och iakttagande av reglerna i det.

I slutet av 2020 fanns det 37 651 utländska arbetslösa arbetssökande vid TE-byråerna, varav 68 procent var tredjelandsmedborgare. I integrationsutbildningen deltog 11 556 tredjelandsmedborgare och av dessa var 63 procent kvinnor. I slutet av 2024 fanns det 49 652 utländska arbetslösa arbetssökande vid TE-byråerna, varav 77 procent var tredjelandsmedborgare. I integrationsutbildningen deltog 16 404 tredjelandsmedborgare och av dessa var 66 procent kvinnor. Från och med början av 2025 har kommunerna i stället för staten ansvarat för sysselsättningstjänster för integrationskunder och andra invandrare.

Flyktingar placeras runtom i Finland. Flytt till förläggning riktas för det mesta till större städer, i synnerhet huvudstadsregionen. Under 2020 överfördes 2 666 personer som fått uppehållstillstånd från förläggningar till kommuner. År 2024 överfördes 15 774 personer från förläggningar till kommuner. I denna siffra ingår personer som åtnjuter tillfälligt skydd och som fått en hemkommun. Kvotflyktingarna placeras i huvudsak i mellanstora och små kommuner som har beviljat kommunplatser aktivt.

Vid sidan av flerspråkiga handlednings- och rådgivningstjänster behövs extra resurser för bland annat kundrådgivning, tillgången till tjänster i flera kanaler, i synnerhet i områden, som inte har den ifrågavarande tjänsten. Behoven gäller förutom flyktingar även till exempel arbetsbetingade inflyttare med makar. Tjänster för specialgrupper, såsom äldre invandrare och invandrare med funktionsnedsättning samt offer för människohandel, ska stärkas. I integrationslagen, som trädde i kraft den 1 januari 2025, är offer för människohandel en ny målgrupp för bedömning av kompetens och behov av integrationstjänster.

Enligt arbets- och näringsministeriets utredning (2020) har kommunerna inte en tillräcklig lägesbild beträffande befolkningen med invandrarbakgrund och deras behov av tjänster. Utmaningen är de splittrade tjänsterna, bristen på koordination, den regionalt varierande tillgängligheten och kvaliteten samt förmågan att identifiera överlappningar. Utvecklingen av tjänsterna störs av hinder för informationsöverlåtelse, skillnaderna och bristerna i informations- och kundsystem och bristerna i informationsgrunden. I och med reformen av lagen om arbetskraftstjänster och integrationslagen ansvarar kommunerna nu för både arbetskraftstjänster och andra tjänster som främjar integrationen av invandrare. I samband med reformen har ett nytt nationellt integrerat kundinformationssystem utvecklats. På många orter är antalet invandrare litet med tanke på främjandet av integration.

Som en del av den övergripande reformen av integrationstjänster i premiärminister Orpos regeringsprogram kommer sysselsättningen för invandarmödrar att förbättras. Enligt arbetskraftsundersökningen hamnar invandrarkvinnors sysselsättning närmare 20 procentenheter lägre än sysselsättningen för kvinnor med finsk bakgrund. Sysselsättningen är svagast bland kvinnor med flyktningbakgrund och mödrar till minderåriga barn. Orsakerna är bland annat familjeskäl, låg utbildning eller utbildning som skaffats annorstädes, svaga språkkunskaper samt brist på arbetslivserfarenhet och nätverk. Bristen på delaktighet i samhället har generationsöverskridande effekter på också barnens integration.

Antalet elever med invandrarbakgrund i den grundläggande utbildningen har ökat i jämn takt på 2000-talet. Stödtjänsterna för elever är utsatta för ett tryck. Enligt Statens revisionsverk (2015) ska

den utbildningsmässiga jämlikheten förbättras. Barn med invandrarbakgrund klarar sig sämre i skolan än infödda finländare. Avhopp från skolan är vanligare, och de avlägger färre examen. Bland första generationens elever med flyktingbakgrund fanns flest av de som avbröt studierna som 25-åringar (23 %) och de som inte hade inlett studier på andra stadiet överhuvudtaget (22 %).

Dåliga språkkunskaper och bristande digitala kunskaper och mediekunskaper minskar invandrarnas möjligheter att använda elektroniska tjänster. Onlinetjänster når inte alltid ut till migranter.

Otillräckliga kunskaper och obehandlade hälsoproblem försvårar vardagen och livshantering och har en negativ inverkan på deltagandet i utbildningen och arbetsförmågan.

Familjens osynkroniserade integration är en utmaning för hela familjens välbefinnande och integration. Det är viktigt att stärka föräldraansvaret. Enligt regeringsprogrammet finns det också ett behov av att identifiera och bekämpa hedersrelaterat våld för att främja integrationen och på så sätt förhindra uppkomsten av parallella samhällen.

Psykisk belastning och stress fördröjer integrationen, språkinläringen, utbildningen och skapandet av sociala förhållanden för ensamkommande barn och ungdomar. Stödjande av målgruppen förutsätter specialkompetens av yrkeskunniga och flexibelt samarbete mellan tjänsterna och förvaltningsområdena. I informationsdelningen och övergången samt i ordnandet av tjänster förekommer dock utmaningar och lagstiftningen tolkas varierande. Det finns ett behov av att utveckla också familjevården och eftervården. Lagstiftningen om representationssystemet måste ändras i enlighet med EU-pakten och -direktiven, och genomförandet av dem bör säkerställas.

Enligt justitieministeriets informationsrapport om diskriminering (Justitieministeriets publikation 2020:20) förekommer det diskriminering på grund av etniskt ursprung i Finland. Diskriminering och rasism riktad i synnerhet mot invandrare med flyktingbakgrund och utmaningar med anknytning till befolkningsrelationer förhindrar integrationen och delaktigheten. Diskriminering förekommer inom alla skolstadier, inom fritidsverksamhet och på arbetsmarknaden.

AMIF-finansieringen under programperioden 2014–2020 har haft en betydande roll i ökningen av kommunplatserna, dirigeringen av flyktingar till kommunerna och främjandet av integration. I slutet av 2019 hade fonden stött integrationen för 14 065 personer, 199 verksamhetsmodeller eller -metoder för integration och stärkandet av kunskapsunderlaget för integration.

Under den nya perioden är motsvarande åtgärder fortfarande relevanta. Fonden stöder i allt större utsträckning strävan att nå ut till målgruppen i ett tidigt skede, identifiering av servicebehoven och stödåtgärder av hög kvalitet, inklusive personer med behov av särskilt stöd, och främjar delaktighet

och jämställdhet mellan könen. Dessutom fokuserar man allt starkare på sysselsättningsfärdigheter för kvinnor med invandrarbakgrund, stöd till barns lärande och trygghet av familjernas välbefinnande. Enligt Orpos regeringsprogram kommer den andra halvan av programperioden 2021–2027 att prioritera social orientering och främja av invandrarkvinnornas sysselsättningsmöjligheter i synnerhet. Som en del av integrationshelheten för familjer främjas jämställdhetsåtgärder, inklusive förebyggande av våld i hemmet, hedersrelaterat våld och kvinnlig könsstympning.

För att svara på utvecklingsbehoven kommer fonden att förverkliga verkställighetsåtgärder och funktioner som följande:

Laglig migration

2A Främjande av laglig migration och tillämpning av unionens regelverk gällande den

- Man stöder processernas smidighet och ökar rådgivningen till anställda och familjemedlemmar.
- Man utvecklar samarbetet med ursprungsländerna för att testa yrkeskunskaper, erkänna examina och bedriva yrkes- och språkundervisning. I ursprungsländerna erbjuds arbetsbetingade invandrare (språk)utbildning och yrkeskunniga meriteringsvägar.
- Man säkerställer effektiva servicevägar för arbetsgivare, anställda, företagare och studerande som motsvarar deras behov. Man främjar även makarnas sysselsättning i Finland redan i ursprungsländerna

2B Åtgärder som underlättar den lagliga invandringen och vistelsen i unionen

- Man sammanställer data som framkommer av migrationsförvaltningens processer, utreder de lagstiftningsmässiga utmaningarna med att sammanföra uppgifterna, definierar informationsbehovet, producerar rapporter och visualiseringar och utvecklar en smidig distribution av dessa till användarna. Man utvecklar smidiga kundvägar, kundkommunikation och hantering av kundrelationerna. Man säkerställer tillräcklig kompetens hos personalen.
- Man effektiviserar och delautomatiserar processerna för uppehållstillstånd för att säkerställa hög kvalitet i handläggningen och effektivt bekämpa missbruk och säkerhetshot. Man smidiggör mottagandet och behandlingen av ansökningar som aktiveras utomlands. Man utvecklar den elektroniska ärendehantering, kommunikationen och instruktioner till kunderna. Man utbildar personalen beträffande processens olika skeden.

- Inhämtningen av information om de tillståndssökande effektiviseras och man främjar övergången till riskbaserad hantering genom att utnyttja automation i kontrollen i efterhand.

2C Stärkandet av samarbetet och partnerskap med tredje länder för att hantera migrationen

- Man utreder möjligheten att använda och genomföra partnerskap för rörlighet, pilotprojekt, kunskapspartnerskap och andra instrument, särskilt i partnerländer enligt regeringsprogrammet.
- Man utvecklar strukturer och verksamhetsmetoder för att planera och genomföra internationella partnerskap
- Finlands välkändhet ökas med hjälp av informationspaket och kampanjer i tredjeländer. Man ökar kännedomen om migrationens regler, möjligheter och risker på ett mångsidigt sätt.

Resultatmål:

- Inresevägar har utvecklats som en del av partnerskapen med tredjeländer. Man har skapat strukturer och verksamhetssätt för partnerskap.
- Migrationsförvaltningens färdigheter i kunskapsledning har förbättrats.
- Kundvägarna är smidiga och kundkommunikationen tydlig. Kundnöjdheten har förbättrats.
- Handläggningstiden för uppehållstillstånd har påskyndats på ett hållbart sätt. Ansökningar har handlagts på riskbasis och missbruk har hanterats på ett effektivt sätt.
- Ansökningar om uppehållstillstånd handläggs så fullständigt som möjligt, vilket minskar det relativa antalet förfrågningar om ytterligare utredningar.
- Man har skapat en introduktionsmodell för tillståndsprozesserna.
- Personalens kompetens är aktuell och verksamhetssätten enhetliga.
- Efterhandskontrollen av arbets- och utbildningsbaserade tillstånd har automatiserats och enhetligheten i tillståndsförfarandet har förbättrats.

Integration

2D Främjande av integrationsåtgärder och stöd till inkludering av tredjelandsmedborgare

- Man ordnar handledning och rådgivning i första skedet, samhällsorientering och stödtjänster som motsvarar behovet för tredjelandsmedborgare. Man stärker målgruppens digitala kompetens och mediefärdigheter, ekonomiska färdigheter, språkkunskaper och boendekompetens. Man gör

samordnade förberedelser för att avsluta det tillfälliga skyddet genom att säkerställa adekvat information till ukrainare till exempel om integration eller laglig uppehållsstatus (75/90 %)

- Man utvecklar handledningskompetensen och det nätverksbaserade och regionala samarbetet hos dem som arbetar med integration. Man stärker samarbetet mellan kommunerna och regionerna samt användningen av distansservice. (90 %)
- Man stärker stödet till tredjelandsmedborgare i de tidiga stadierna av integrationen. Man tar hänsyn till situationen för personer som befinner sig i särskilt utsatt ställning, inklusive offer för människohandel. Man stärker kompetensen hos dem som arbetar med invandring, flyktingskap, mental hälsa och människohandel. Man stärker samordningen av samarbetet och dess strukturer, i synnerhet invandrarorganisationernas roll i att nå ut till invandrare och planeringen av stöd för invandrare. Man sprider information och god praxis. (90 %)
- Man stärker kunskapsbasen, statistiken och uppföljningen av migration. (75/90 %)
- Man undanröjer hinder för invandrarkvinnornas sysselsättning genom att säkerställa att man når ut till målgruppen, identifierar deras specialbehov och erbjuder dem effektivt stöd. Man stärker kvinnornas samhällskunskap, språkinläring, engagemang och arbetslivsorientering. (75/90 %)
- Man stärker välbefinnandet hos ensamkommande minderåriga och deras möjligheter att knyta sociala kontakter som stöder integrationen. Man ökar kompetensen hos dem som arbetar med ensamkommande barn. Man tryggar ett smidigt informationsutbyte och verksamhetsmodeller för samarbetet mellan förvaltningsområden och yrkespersoner. Man förenhetligar innehållet i och verksamhetssätten för stödet för integration och eftervård. (90 %)
- Man främjar integrationen av invandrarfamiljer. Man stärker kompetensen, att nå ut till målgruppen och handledningsarbetet i tjänsterna för familjer. Man utvecklar det förebyggande familjearbetet, såsom stöd- och fadderfamiljeverksamheten, ungdomsarbetet och det uppsökande arbetet. Man ökar kunskaperna om familjernas mångformighet. Man förebygger skadliga sedvänjor såsom hedersrelaterat våld och kontroll, tvångsäktenskap och könsstympning bland kvinnor (75/90 %)
- Man stöder skolgången och utbildningsvägens smidighet. Man främjar övergången från ett stadium till nästa och slutförandet av studierna. Man skapar verksamhetsmodeller för samarbetet mellan hem och skola, inklusive stöd för språkinläringen. (90 %)
- Man ökar tredjelandsmedborgares delaktighet i och medvetenhet om den finska demokratin. Man anordnar utbildning och producerar utbildningsmaterial om det finska rättssystemet. Man

förebygger segregation mellan befolkningsgrupper. Man främjar samhällets mottaglighet och växelverkan mellan befolkningsgrupperna. Man ökar mångsidighetskunskaper och främjar goda befolkningsrelationer i tjänsterna och skolorna. Man ordnar forum, debatter och evenemang som engagerar deltagarna i samhällets olika delområden. (75/90 %)

Fonden kompletterar programmet ESF+ i synnerhet i det inledande skedet av integrationen för de personer som befinner sig utanför arbetslivet och personer som befinner sig i en särskilt utsatt ställning. Det sektorsövergripande samarbetet kompletteras bland annat genom att utveckla kunskapsbasen och datasystemen. AMIF fokuserar på att stödja inlärningsfärdigheter, medan ESF-åtgärderna även sträcker sig bland annat till kontinuerligt lärande och ominläring. I ESF-åtgärderna skapas en förlängning till arbetslivet.

Resultatmål:

- Stödtjänsterna i det inledande skedet av integration har stärkts på olika håll i Finland.
- Koordinationen av tjänsterna är smidig och kompetent. Kunskapsunderlaget har stärkts.
- Målgruppen är lättare att nå och det finns ett effektivt stöd för integration.
- Man har stärkt tredjelandsmedborgarnas samhällskunskap, språkinläring, arbetslivsorientering, ansvar och engagemang för integration. Fonden har nått kvinnor utanför arbetslivet och på ett effektivt sätt främjat deras sysselsättningsmöjligheter och minskat deras beroende av social trygghet.
- Man har stärkt välbefinnandet för minderåriga. Man har stärkt expertarbetet förknippat med målgruppen.
- Man når invandrarfamiljer i högre grad. Föräldraskapsfärdigheterna hos personer med utmaningar i föräldraskapet har förbättrats.
- Förutsättningarna för lärande har förbättrats och språkkunskaper och utbildningsnivå har främjats. Man har skapat metoder för samarbetet mellan hemmet och skolan och för att minska avhopp från skolan.
- Inkludering av tredjelandsmedborgare och social inkludering har främjats.

Operativt stöd används för att erbjuda offentliga uppgifter och tjänster, med vilka man för sin del effektiviserar hanteringen av den lagliga migrationen samt främjar den lagliga flyttrörelsen för yrkeskunnig arbetskraft, som behövs i Europa. Med stödet täcks Migrationsverkets

personalkostnader för att säkerställa smidiga uppehållstillståndsprocesser för den utbildnings- och arbetsrelaterade invandringen (inkl. vid behov familjemedlemmar) samt för att påskynda handläggningstiderna samt säkerställa processens kvalitet, inklusive bekämpning av missbruk och säkerhetsrisker. Migrationsverket ansvarar för uppehållstillståndsprocessen och till den hörande systemutvecklingen, kundtjänsten och kommunikationen i Finland.

Finansieringsinstrument används inte.

2.2.2. Indikatorer

Referens: Artikel 22(4) e i CPR

Tabell 1: Outputindikatorer

Beteckning	Indikator	Måttenheter	Delmål (2024)	Mål (2029)
O.2.1	Antal personer som deltagit i åtgärder före avresan	antal	200	800
O.2.2	Antal lokala och regionala myndigheter som har fått stöd i genomförandet av integrationsåtgärder	antal	40	120
O.2.3	Antal deltagare som fått stöd	antal	10 256	28 719
O.2.3.1	varav personer som deltagit i en språkkurs	antal	500	1000
O.2.3.2	varav personer som deltagit i en kurs i medborgarfärdigheter	antal	3 857	10 800
O.2.3.3	varav deltagare som fått personlig yrkesvägledning	antal	3 857	10 800
O.2.4	Antal informationspaket och -kampanjer med vilka man ökar kännedomen om lagliga migrationskanaler som riktas till unionen	antal	3	8
O.2.5	Antal deltagare som får information och/eller hjälp med att ansöka om familjeåterförening	antal	100	200
O.2.6	Antal deltagare som gynnas av mobilitetsarrangemang	antal	90	300
O.2.7	Antal integrationsprojekt där stödmottagarna är lokala och regionala myndigheter	antal	15	30

Tabell 2: Resultatindikatorer

Betäckning	Indikator	Måttenhet	Grundnivå	Referensvärdets måttenhet	Referensår	Mål (2029)	Målets måttenhet	Informationskälla	Anmärkningar
R.2.8	Antal personer som deltagit i språkkurser och som uppnått en färdighetsnivå i det mottagande landets språk som i slutet av språkkursen förbättrats med minst en nivå i enlighet med den gemensamma europeiska referensramen eller motsvarande nationell referensram	antal	0	andel	2021	200	antal	file:///M:/VTV-Tarkastuskertomus-15-2018-Kotoutumiskoulutus.pdf	
R.2.9	Antal deltagare som uppgav att de upplever åtgärden gynnsam med tanke på sin integration	antal	0	andel	2021	17 200	antal	Länkar i metodologibilagan	
R.2.10	Antal deltagare som ansökte om erkännande/utvärdering av behörighet eller yrkeskompetens som de skaffat i ett tredjeland	antal	0	antal	2021	200	antal	Statistik från Utbildningsstyrelsens enhet för erkännande av examina	

Betekning	Indikator	Måttenhet	Grundnivå	Referensvärdets måttenhet	Referensår	Mål (2029)	Målets måttenhet	Informationskälla	Anmärkningar
R.2.1 1	Antal deltagare som ansökte om ställning som varaktigt bosatt person	antal	0	antal	2021	0	antal	http://www.emn.fi/files/2011/Maahanmuuton_tunnuksluvut_2019_nettilu.pdf	

2.2.3. Preliminär fördelning av anslagna medel (EU) efter interventionstyp

Referens: Artikel 22(5) CPR; och Artikel 16(12) AMIF Förordning, Artikel 13(12) ISF Förordning eller Artikel 13(18) BMVI Förordning

Tabell 3: Preliminär fördelning

Interventionstyp	Kod	Preliminärt belopp (i euro)
Stödåtgärdsbransch	001. Utveckling av integrationsstrategier	3 150 222,24
Stödåtgärdsbransch	002. Offer för människohandel	270 222,49
Stödåtgärdsbransch	003. Integrationsåtgärder – information och inriktning, centraliserade serviceställen	3 583 703,72
Stödåtgärdsbransch	004. Integrationsåtgärder – språkutbildning	500 000,000
Stödåtgärdsbransch	005. Integrationsåtgärder – kurser i medborgarfärdigheter och annan utbildning	5 698 145,45
Stödåtgärdsbransch	006. Integrationsåtgärder – presentation, deltagande, kontakt med det mottagande samhället	3 607 759,95
Stödåtgärdsbransch	007. Integrationsåtgärder – grundläggande behov	386 650,15
Stödåtgärdsbransch	008. Åtgärder före avresa	1 000 000,00
Stödåtgärdsbransch	009. Rörlighetsarrangemang	899 770,48

Interventionstyp	Kod	Preliminärt belopp (i euro)
Stödåtgärdsbransch	010. Erhållande av lagligt uppehållstillstånd	8 950 081,49
Stödåtgärdsbransch	011. Personer i utsatt ställning, inklusive ensamkommande minderåriga	1 254 296,30
Stödåtgärdsbransch	012. Operativt stöd	2 883 652,73

2.3. Särskilt mål: 3. Återvändande

2.3.1. Beskrivning av särskilt mål

Enligt Polisens bedömning vistades 2019 i Finland cirka 220–900 personer som hade fått ett negativt asylbeslut och ett beslut om avlägsnande ur landet, men som inte hade avlägsnat sig ur landet. Kommunförbundet bedömde sommaren 2020 att deras antal uppgick till cirka 700–1 100 personer. Under 2016–2022 har antalet personer som frivilligt återvänt minskat kontinuerligt. Antalet personer som gripits av polisen har stabiliserats på cirka 2 500, inklusive tredjelandsmedborgare som inte har återsänts.

Att höja återsändningsgraden är en central del av dialogen som förs inom EU om reformen av invandrings- och asylopolitiken. I enlighet med regeringsprogrammet, EU:s operativa strategi för återvändande och EU:s strategi för frivilligt återvändande och återintegration ska systemet med frivilligt återvändande utvecklas som ett primärt alternativ för dem som har fått ett nekande beslut, samtidigt som det ska stöda hållbart återvändande. För dem som inte lämnar landet frivilligt måste återsändandet ske på ett effektivt sätt och med respekt för förbudet mot tillbakasändning. I Petteri Orpos regeringsprogram läggs stor vikt vid att stärka de operativa aspekterna av återvändandet, reformera lagstiftningen och effektivisera samarbetet med tredjeländer. Utgångspunkten är att de som fått ett negativt beslut återvänder eller skickas tillbaka till utreseländerna så snabbt som möjligt.

Enligt den utredning som statens revisionsverk publicerade 2019 är Finlands system för assisterat frivilligt återvändande i princip ett fungerande och kostnadseffektivt förfaringssätt, som erbjuder goda förutsättningar för återvändande. Utmaningarna i rådgivningen om återvändande anknyter till bland annat nåendet av målgruppen och flyktingförläggningarnas kapacitet att stöda klienterna i planeringen av återvändandet. Inom vissa områden är det svårt att upprätthålla personalens djupare kompetens, detta med anledning av olikheterna i rådgivningen och det ringa antalet kunder. Det är inte alltid möjligt att erbjuda landsspecifik rådgivning gällande återvändande. Det är ytterst

utmanande att nå ut till dem som befinner sig utanför mottagningstjänsterna och dem som vistas i landet utan uppehållstillstånd.

Kundernas kunskaper om systemet med understött frivilligt återvändande är ofta bristfälliga och felaktiga. Frivilligt återvändande lockar inte när återintegration upplevs som svårt. Detta påverkas bland annat av lång frånvaro från hemlandet, brist på utbildningsmöjligheter och arbetslivserfarenhet, konflikter och korruption i återvändandeländerna. Kunderna behöver övergripande stöd som tar hänsyn till sysselsättningsfärdigheter och yrkeskompetens. Återvändare som befinner sig i särskilt utsatt ställning, såsom kunderna inom hjälpsystemet för offer för människohandel, behöver bättre stöd än det nuvarande.

Stöd för återintegrering efter återvändande har blivit allt viktigare i återvändandepolitiken. Praxis medlemsstaterna emellan är varierande och samordningen av stödåtgärderna är ringa, vilket minskar verksamhetens genomslagskraft och försämrar förmedlingen av ett gemensamt EU-budskap i förhållande till resenärerna och utreseländerna. Det är också viktigt att skapa kontakter med återvändandelandets myndigheter och andra aktörer i syfte att utveckla tjänsterna. Stöd för återintegrering ökar möjligheterna till hållbar utkomst och fungerar följaktligen som en viktig förebyggande faktor för utresa till Europa i synnerhet för personer som återvänt till sina utreseländer, men fortfarande eventuellt överväger att komma tillbaka till Europa (hållbart återvändande).

Även Frontex inträde i åtgärderna rörande frivilligt återvändande kan orsaka förändringar i Finlands verksamhetsmodell som baserar sig på avtalet med IOM. Ett nätverk som fortsätter åtgärderna som hamnar utanför Frontex planeras, och Finland medverkar i detta arbete. Kommissionens strategi för frivilligt återvändande och återintegrering implementeras som en del av det nationella utvecklingsarbetet.

Verkställandet av besluten gällande myndigheternas återsändningsåtgärder förutsätter samarbete med anknytning till identifiering med ursprungslandet, till exempel när de återvändande saknar giltiga resedokument. Samarbetet kan intensifieras till exempel med kontaktpersonsverksamhet. Närvaro vid rätt tidpunkt i ursprungslandet möjliggör också information som förebygger ogrundat tryck att lämna landet för att söka internationellt skydd.

Effektivt verkställande av återsändningar förutsätter även utveckling av nationella system och myndighetsverksamhet. Till exempel informationsutbytet och statistikföringen måste utvecklas. I processerna registreras kunduppgifterna i olika databaser. Frontex syfte är att främja harmoniseringen av medlemsstaternas informationssystem i enlighet med standarderna. Utgående från en analys som gjorts på basis av RECAMAS-modellen identifierade man som utvecklingsobjekt

i UMA-systemet olika skeden i styrkandet av identiteten och anskaffningen av handlingar, tillgången till statistik från systemet samt funktioner med anknytning till processen för tagande i förvar. Finlands Schengenutvärdering 2018 avslöjade också ett behov av att utveckla systemet. Utöver vidtagna åtgärder finns det ett behov att fortsätta utvecklingen av systemet, med beaktande av bland annat polisens behov i form av verktyg för identifiering av beslut gällande avlägsnande ur landet och uppföljning av olaglig vistelse i landet samt den övervakning av avlägsnande ur landet som diskrimineringsombudsmannen ansvarar för.

Utvecklingen av ett fungerande system för återvändande baseras på korrekt information och analys av den, inklusive statistik som grundar sig på lika definitioner. Utmaningen är att göra information som fås från flera olika källor jämförbar (bland annat Migrationsverket, polisen, IOM). Till exempel Till exempel kräver korrektheten i och effektiviseringen av information som produceras som stöd för till exempel Frontex, Eurostat och det nationella beslutsfattandet sektorsövergripande samarbete. Situationen för de personer som ska återsändas kan även vara förknippad med barnskyddets eller hälso- och sjukvårdens åtgärder. Vid beredningen av verkställandet av återvändanden ska man säkerställa att beslutsfattande myndigheter, domstolar och rättsbiträden har haft kännedom om alla sådana här faktorer.

I Orpos regeringsprogram har det antecknats att tillämpningen av anmälningsskyldigheten och boendeskyldigheten utvidgas för säkerställande av verkställigheten av beslut om avlägsnande av en person ur landet. Effektiva och ändamålsenliga säkerhetsåtgärder utreds och införs inom de gränser som direktiven om asyl medger. Det görs möjligt att med hänsyn till allmän ordning och säkerhet ta en person i förvar och att förlänga tiden för hållandet i förvar till tolv månader i stället för nuvarande sex månader. Möjligheterna till tagande i förvar ökas i fråga om personer som gjort sig skyldiga till allvarliga brott.

Kapaciteten för tagande i förvar förbättras genom att bygga nya lokaler för den strategiskt viktigaste förvarsenheten i Helsingfors. Grundande av nya platser för tagande i förvar är budgetfinansierad verksamhet, men AMIF-finansiering kan utnyttjas till renoveringsbehoven för lokalerna för tagande i förvar och utvecklingen av verksamhetens innehåll. Finland saknar bland annat ett utbildnings- och introduktionsprogram för förvarsarbete, med vilket man säkerställer jämn kvalitet i handlednings- och övervakningsarbetet och förankring av målen i förvarsenheternas praxis. Migrationsverket har utarbetat ett koncept för en förvarsenhet som motsvarar kraven och som även skulle uppfylla kraven för situationen som familjer och personer i utsatt ställning befinner sig i samt kraven som epidemier ställer, med beaktande av erfarenheterna av de som ger rättshjälp och andra sådana yrkesgrupper

som regelbundet tillhandahållit tjänster på anläggningen under pandemin. Åtgärderna beaktar familjernas integritetsbehov och barnets intresse.

Effektiv övervakning av återvändande i enlighet med återvändandedirektivet förutsätter att diskrimineringsombudsmannen får information gällande planerade avlägsnanden ur landet. Samarbetet och informationsförmedlingen måste vara smidigt med samtliga polisinrättningar. I enlighet med rekommendationerna i Schengenutvärderingen 2018 ska man säkerställa att uppföljningsmekanismen för återsändande som sker med tvångsåtgärder fungerar effektivt, systematiskt och i tid. Samarbetet mellan diskrimineringsombudsmannen och polisen är öppet och konstruktivt. I och med det AMIF-finansierade projektet Mappi 2 som genomförs under åren 2021–2022 får diskrimineringsombudsmannen information förknippad med avlägsnande ur landet och förberedelserna av det från UMA-systemet i rätt tid och på ett heltäckande sätt. Myndighetssamarbetet, myndigheternas tillgång till information och identifieringen av de utsatta gruppernas behov förstärks även i fortsättningen.

Under perioden 2014–2020 har man i AMIF-projekt stärkt kompetensen hos experter på återvändande, det uppsökande arbetet, rådgivningen och intressentsamarbete, främjat återtagandesamarbetet samt kompetens och praxis förknippade med avlägsnande ur landet och utvecklat övervakningen av återvändande och identifieringen av utsatthet. Dessutom har man främjat asylutredningens tekniska förutsättningar, bland annat genom att utveckla den multibiometrisk identifieringen. Samarbetet mellan aktörer inom frivilligt återvändande utvidgades och man beredde en mall för systemet för frivilligt återvändande. Konceptet diversifierades genom att pröva åtgärder, såsom internationellt samarbete, resor för insamling av information, kommunikationskampanjer, dialogprocess med diasporan och organisationer, uppföljningsundersökning och samarbete med civilkrishanteringen.

Det finns skäl att fortsätta åtgärderna från perioden som avslutas, men det finns ett behov av att utöka återvändanderådgivningens omfattning och utbudet av tjänster. Det finns skäl att öka tyngdpunkten i riktning mot utrikespolitiska metoder och samarbete med tredjeländer.

För att svara på identifierade utvecklingsbehov kommer fonden att förverkliga följande verkställighetsåtgärder och funktioner:

3C Stödjande av frivilligt återvändande och återintegration (90 %);

- Skraddarsydd stödåtgärder för återsändande. Man utvidgar täckningen för och kvaliteten på rådgivningen gällande återvändande och ser till att den ges i rätt tid samt olika former av

heltäckande rådgivning gällande återvändande. Man tar hänsyn till dem som befinner sig i en utsatt ställning, inklusive offer för människohandel.

- Man stärker myndigheternas och organisationsaktörernas kompetens och samarbetsstrukturer.
- Man erbjuder utbildning och träning relaterad till återvändanderådgivning åt aktörer som bedriver integrations- och migrationsarbete och andra aktörer som i sitt arbete möter personer som vistas olagligt i landet. Man utarbetar nationella, enhetliga verksamhetsanvisningar gällande rådgivning i återvändandeärenden för kommuner.
- Man effektiviserar kommunikationen om frivilligt återvändande
- Man stöder hållbart återvändande och återintegrering för återvändarna. Man ökar beredskapen och stödtjänsterna i tredjeländer för dem. Man utökar nätverket för återvändandeländernas tjänsteleverantörer. Man ordnar utbildning och coachningskurser för återvändare och tjänsteleverantörer.
- Man utvärderar återvändandeåtgärder samt återvändandets och återintegreringens hållbarhet.

3B Stöd för en integrerad och koordinerad strategi för återvändandehantering;

- Man bekämpar incitament till olaglig migration, i synnerhet anställning av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i landet, bland annat med inspektioner som riktar sig mot arbetsgivare, genom att utbilda personal och förbättra parternas medvetenhet om deras rättigheter
- Man förbättrar samarbetet och informationsutbytet mellan myndigheter och organisationer, inklusive vad gäller övervakningen av återsändningarna.
- Man utvecklar identifiering och stöd för utsatta personer i återvändandeprocesser, t.ex. barnfamiljer och utvärdering av barnets bästa. Man utvecklar verksamhetssätt för att undvika att offer för människohandel inte ska bli offer på nytt.
- Man intensifierar identifieringen av dem som har varit föremål för ett utvisningsbeslut och samarbetet med myndigheterna i målländerna på operativ (polis)nivå.
- Vid behov skickas en kontaktperson till en hotspot i ett annat EU-land för att stödja återvändandeprocessen.

3D Stärkande av samarbetet med tredjeländer och ökning av deras beredskap att möjliggöra återtagande och hållbart återvändande;

- Bilateral arrangemang för återtagande och återtagandeavtal främjas genom att följa de grundläggande rättigheterna och stärka samarbetet och förhandlingarna mellan myndigheterna i Finland och myndigheterna i tredjeländer.
- Man stärker kontakterna med tredjeländernas myndigheter och andra aktörer. Man stöder återvändandeprocessen genom att säkerställa kontaktpersonernas och andra experters närvaro i tredjeländerna i rätt tid.
- Man effektiviserar kommunikationen och ökar medvetenheten om lagliga inresevägar och riskerna med olaglig invandring. Man informerar samhällen i de återvändandes ursprungsländer om EU:s asylpolitik och återvändande.

3A Säkerställande av en enhetlig tillämpning av prioriteringarna i politiken och unionens regelverk om infrastruktur, förfaranden och tjänster;

- Man genomför åtgärder i enlighet med Schengenbedömningarna och -rekommendationerna.
- Man utvecklar myndigheternas datasystem med beaktande av behovet av information och statistik om ärenden som gäller avlägsnande ur landet, inklusive gällande pakten. Man utvecklar funktionerna för återvändande i systemet UMA. Man säkerställer att UMA:s funktioner bidrar till att nationella och europeiska informationssystem fungerar och främjar digitaliseringen av återvändandeverksamheten. För att utveckla kunskapsunderlaget, inklusive statistiska uppgifter, stärker man samarbetet i synnerhet mellan Migrationsverket, Polisen och IOM.
- Man utvecklar förvarsenheternas metoder att upprätthålla kundernas funktionsförmåga. Man planerar ett utbildnings- och inskolningsprogram för styr- och övervakningsarbete. Man säkerställer att tillvaratagandeförhållandena motsvarar pandemitidens behov, bland annat vad gäller personliga besök eller distansrådgivning.
- Man gör det möjligt att få statistisk översikt över säkringsåtgärder automatiskt från myndigheternas datasystem. Vid behov utvärderas verksamheten kring tagande i förvar och användningen av alternativa säkringsåtgärder för den.
- Man effektiviserar vid behov tillämpningen av de nuvarande åtgärderna och utreder möjligheten att utveckla alternativa åtgärder för tagande i förvar. (90 %)

I verkställandet observeras anpassning till i synnerhet åtgärderna i NDICI - Global Europe-finansieringsinstrumentet.

Operativt stöd används till offentliga uppgifter och erbjudande av tjänster för att förbättra återvändandepolitikernas resultat i enlighet med EU:s strategi för återvändande. Med stödet täcks polisens och Migrationsverkets personalkostnader och eventuella kostnader för tjänster, såsom utrustning, inklusive underhåll, service och ersättning av IKT-system, samt underhåll och reparation av infrastruktur, särskilt för att effektivisera åtgärder vid avlägsnande ur landet och myndighetsverksamhet som stöder frivilligt återvändande. Polisen ansvarar för verksamheten kring avlägsnande ur landet och Migrationsverket för frivilligt återvändande.

Finansieringsinstrument används inte.

Finland genomför särskilda åtgärder inom ramen för pakten och Ukraina för vilken åtgärder enligt NIP genomförs i strukturdelen 5 (stöd till effektiva och rättvisa förfaranden för återvändande när det gäller utveckling och underhåll av IKT-systemet).

Resultatmål

- Systemet för återvändande når effektivt ut till kunderna, identifierar kundernas behov och erbjuder en heltäckande tjänst av hög kvalitet. Fungerande tjänstelösningar och informationssystem stöder förvaltningen av återvändandeverksamhet.
- Kompetensen inom frivilligt återvändande har ökat.
- Återvändandet är mer lockande och stödåtgärderna för återintegrering uppmuntrar till att återvända på ett hållbart sätt.
- Andelen frivilligt återvändande bland dem som fått ett negativt beslut har ökat.
- Koordinationen av åtgärder i såväl medlemsstaterna som på EU-nivå är starkare.
- Identiteten av och nationaliteten för de personer som fått ett beslut om avlägsnande ur landet kan utredas bättre. Verksamheten kring avlägsnande ur landet är effektivare.
- Myndigheternas kunnande svarar bättre mot behoven i verksamheten för avlägsnande ur landet. Man har säkerställt tryggheten av de återvändandes grundläggande och mänskliga rättigheter samt tryggt återvändande särskilt för de återvändande som befinner sig i en utsatt ställning.
- Samarbetet med tredje länder och andra EU-länder för att främja återvändande och återtagande är effektivare
- Tredjeländerna tar ännu effektivare emot egna medborgare

- Funktionerna i UMA-systemets återvändandeprocess tjänar interoperabiliteten mellan nationella och EU:s informationssystem, främjandet av digitaliseringen av funktionerna relaterade till återvändande och därmed effektiviseringen av processerna. Man kan producera mer täckande och enhetligare information och statistik om frågor gällande återvändande.
- Faciliteterna för förvarsenheterna har förbättrats och man har utarbetat en systematisk verksamhetsmodell för dem. Man har förmåga att bättre uppmärksamma specialbehoven hos kunder som befinner sig i en utsatt ställning.
- Man får en aktuell lägesbild av användningen av säkringsåtgärder. Det finns tillräckligt med befintliga alternativ för tagande i förvar.
- I anslutning till verkställandet av pakten stöder informationssystemen effektiva och rättvisa förfaranden för återsändande.

2.3.2. Indikatorer

Referens: Artikel 22(4) (e) i CPR

Tabell 1: Outputindikatorer

Beteckning	Indikator	Måttenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)
O.3.1	Antal deltagare i utbildningsverksamheter	antal	1 140	2 490
O.3.2	Antal upphandlade verktyg, inklusive antalet upphandlade/uppdaterade data- och kommunikationstekniska system	antal	2	2
O.3.3	Antal återvändare som fått hjälp med anknytning till återintegrering	antal	400	1 000
O.3.4	Antal platser i etablerade förvarsenheter	antal	0	0
O.3.5	Antal platser i reparerade/renoverade förvarsenheter	antal	20	40

Tabell 2: Resultatindikatorer

Betäckning	Indikator	Måttenhets	Grundnivå	Referensvärdets mått enhet	Referensår	Mål (2029)	Målets mått enhet	Informati onskälla	Anmärkning
R.3.6	Antal personer som återvänt frivilligt	antal	0	antal	2021	0	antal	IOM	
R.3.7	Antal personer som avlägsnats ur landet	antal	0	antal	2021	0	antal	UMA-system och Polisens Polstat-system	
R.3.8	Antal återvändare på vilka man har tillämpat alternativ för tagande i förvar	antal	0	antal	2021	50	antal	Ingen statistik tillgänglig.	

2.3.3. Preliminär fördelning av anslagna medel (EU) efter interventionstyp

Referens: Artikel 22(5) CPR; och Artikel 16(12) AMIF Förordning, Artikel 13(12) ISF Förordning eller Artikel 13(18) BMVI Förordning

Tabell 3: Preliminär fördelning

Interventionstyp	Kod	Preliminärt belopp (i euro)
Stödåtgärdsbransch	001. Alternativ för tagande i förvar	150 000,00
Stödåtgärdsbransch	002. Förhållanden för mottagande/tagande i förvar	500 000,00
Stödåtgärdsbransch	003. Återvändandeförfaranden	1 735 000,00
Stödåtgärdsbransch	004. Assisterat frivilligt återvändande	1 000 000,00
Stödåtgärdsbransch	005. Stöd till återintegrering	529 450,96
Stödåtgärdsbransch	006. Avlägsnandeåtgärder/återvändandeinsatser	365 071,36
Stödåtgärdsbransch	007. Övervakningssystem för påtvingat återvändande	500 000,00
Stödåtgärdsbransch	008. Utsatta personer, inklusive ensamkommande barn	300 000,00
Stödåtgärdsbransch	009. Åtgärder för att ta itu med incitamenten till irreguljär migration	300 000,00
Stödåtgärdsbransch	010. Operativt stöd	6 032 264,43

2.4. Särskilt mål: 4. Gemensamt ansvar

2.4.1. Beskrivning av särskilt mål

I särskilt mål 4 inkluderas anslag gällande vidarebosättning och humanitär inresa i enlighet med artikel 19 i fondförordningen 2021/1147, som utbetalas till medlemsstaterna via fondens tematiska instrument. Anslagen allokeras från statsbudgeten till de myndigheter som ansvarar för förfarandet för vidarebosättning och placeringen av flyktingar i kommunerna, bland annat till åtgärder med anknytning till arrangemang för vidarebosättning, förberedelser, kommunplacering och verksamhetsutveckling.

I särskilt mål 4 inkluderas anslag i enlighet med artikel 20 i fondförordning 2021/1147 avsedda för överföring av personer som ansöker om eller får internationellt skydd, som utbetalas till medlemsstaterna via fondens tematiska instrument. I statsbudgeten allokeras anslagen till de myndigheter som i mottagningsskedet ansvarar för asyلفörfarandet och mottagningsverksamheten.

Anslagen enligt artiklarna 19 och 20 i fondförordningen 2021/1147 som betalas i det särskilda målet 4 via det tematiska instrumentet beviljas inte som understöd för projektverksamhet.

2.4.2. Indikatorer

Referens: artikel 22.4 e i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 1: Outputindikatorer

Beteckning	Indikator	Måttenhet	Delmål (2024)	Mål (2029)
O.4.1	Antal anställda som deltar i utbildning	antal	2000	4 000
O.4.2	Antal deltagare som fått stöd före avresa	antal	1 905	4 155

Tabell 2: Resultatindikatorer

Beteckning	Indikator	Måttenhet	Grundnivå	Referensvärdets måttenhet	Referensår	Mål (2029)	Målets måttenhet	Informationskällor	Anmärkningar
R.4.3	Antal personer som söker eller får internationellt skydd och som förflyttats från en medlemsstat till en annan	antal	0	antal	2021	226	antal	Statsrådets beslut om interna överföringar.	
R.4.4	Antal personer som vidarebosatts	antal	0	antal	2021	4510	antal	Regeringsprogram.	
R.4.5	Antal personer som rest in i landet med stöd av humanitär inresa	antal	0	antal	2021	386	antal	Pledge för 2021–2022.	

2.4.3. Preliminär fördelning av anslagna medel (EU) efter interventionstyp

Referens: Artikel 22(5) CPR; och Artikel 16(12) AMIF Förordning, Artikel 13(12) ISF Förordning eller Artikel 13(18) BMVI Förordning

Tabell 3: Preliminär fördelning

Interventionstyp	Interventionstyp	Preliminärt belopp (i euro)
Stödåtgärdsbransch	001. Förflyttningar till en annan medlemsstat ("vidarebosättning")	2 260 000,00
Stödåtgärdsbransch	002. Stöd som en medlemsstat ger till en annan medlemsstat, inklusive stöd till EASO	0,00
Stödåtgärdsbransch	003. Vidarebosättning (artikel 19)	45 100 000,00
Stödåtgärdsbransch	004. Humanitär inresa (artikel 19)	3 088 000,00
Stödåtgärdsbransch	005. Stöd för mottagningsinfrastruktur som ges av en medlemsstat till en annan medlemsstat	0,00
Stödåtgärdsbransch	006. Operativt stöd	0,00

2.5. Tekniskt bistånd: Budget 36(5). Tekniskt bistånd – fast mängd (artikel 36.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser)

Referens: Artikel 22(3), Artikel 36(5), Artikel 37, och Artikel 95 e i CPR

2.5.1. Beskrivning

Referens: tekniskt bistånd i enlighet med artikel 36 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Med det tekniska biståndet täcks kostnader förknippade med verkställandet av fonderna. Den största kostnadsposten blir förvaltningsmyndighetens personalkostnader. Det tekniska biståndet täcker även revisionsmyndighetens personalkostnader. Under programperioden 2021–2027 kommer man att bygga upp ett eget elektroniskt informationssystem för fonderna för inrikesfrågor och de anmärkningsvärda kostnaderna som det orsakar täcks med det tekniska biståndet. Andra kostnader som täcks av tekniskt bistånd är förvaltningsmyndighetens utbildnings- och resekostnader, kommunikationskostnader, kostnader för utbildning och andra evenemang för sökande och biståndsmottagare samt andra kostnader som orsakas av genomförandet.

Kostnader i samband med slutet av programperioden 2014–2020, till exempel kostnaderna för den slutliga utvärderingen, kan täckas med det tekniska biståndet för programperioden 2021–2027 med stöd av förordningen om gemensamma bestämmelser, enligt vilken åtgärderna kan gälla även den föregående eller nästa budgetram. I sådana fall kan även kostnader förknippade med beredningen av programperioden 2021–2027 täckas med det tekniska biståndet.

Om fonderna för inrikesfrågor har en gemensam behörig förvaltningsmyndighet, kan fondernas anslag för tekniskt bistånd kombineras. Förvaltningsmyndigheten beslutar om en plan för användning av tekniskt bistånd varje år och övervakar den övergripande användningen av det tekniska biståndet. Förvaltningsmyndigheten ska samråda med övervakningskommittén om planen för användning av tekniskt bistånd och årligen rapportera till tillsynskommittén om användningen av tekniskt bistånd.

Tekniskt bistånd i enlighet med artikel 37 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Vid behov vidtas åtgärder inom ramen för tekniskt bistånd enligt artikel 36.

2.5.2. Preliminär fördelning av tekniskt bistånd i enlighet med artikel 37 i CPR

Tabell 4: Preliminär fördelning

	Interventionstyp	Kod	Preliminärt belopp (i euro)
	Stödåtgärdsbransch	001. Information och kommunikation	163 630,45
	Stödåtgärdsbransch	002. Beredning, genomförande, uppföljning och tillsyn	8 548 126,65
	Stödåtgärdsbransch	003. Utvärdering och utredningar, datainsamling	98 357,11
	Stödåtgärdsbransch	004. Utveckling av beredskapen	131 440,86

3.Finansieringsplan

Referens: artikel 22.3 g i förordningen om gemensamma bestämmelser

3.1. Anslag per år

Tabell 5: Anslag per år

Typ av anslag	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Totalt
Ursprungligt anslag	0	8 941 488,00	12 597 470,00	12 612 922,00	12 672 143,00	11 596 924,00	9 505 025,00	67 926 042,00
halvtidsutvärdering				0,00	2 754 637,00	3 046 305,00	5 487 670,00	11 288 612,00
Tematisk del arbetspaket I		29 558 000,00						29 558 000,00
Tematisk del arbetspaket II			5 702 800,00	10 070 000,00	12 682 598,00	10 820 568,00	9 918 853,00	49 194 819,00
Tematisk del arbetspaket III								
Överföring (in)								
Överföring (out)								
Totalt	0	38 499 488,00	18 300 270,00	22 682 992,00	28 109 378,00	25 463 797,00	24 911 548,00	157 967 473,00

3.2. Anslag totalt

Tabell 6: Totalbelopp anslag per fond och nationell andel

Särskilt mål	Interventionstyp	Beräkningsunderlag för unionsstödet (totalt eller offentligt)	Unionsbidrag (a)	Nationellt bidrag (b)=(c)+(d)	Riktgivande fördelning av den nationella finansieringsandelen		Totalt (e) = (a)+(b)	Medfinansieringsgrad (f)=(a)/(e)
					Offentlig (c)	Privat (d)		
Europas gemensamma asylsystem	Regelbundna åtgärder	Totalt	14 971 396,47	4 990 465,50	4 491 418,95	499 046,55	19 961 861,97	74,99%
Europas gemensamma asylsystem	Åtgärder i bilaga IV	Totalt	6 824 902,30	758 322,48	682 490,23	75 832,25	7 583 224,78	89,99%
Europas gemensamma asylsystem	Operativt stöd	Totalt	8 700 120,80	0,00	0,00	0,00	8 700 120,80	100,00%
Europas gemensamma asylsystem	Särskilda åtgärder inom ramen för pakten och Ukraina	Totalt	24 485 206,61	2 720 578,56	2 720 578,56	0,00	27 205 785,17	89,99%
Totalt Europas gemensamma asylsystem			54 981 626,18	8 469 366,54	7 894 487,74	574 878,80	63 450 992,72	86,65%
Laglig migration och integration	Regelbundna åtgärder	Totalt	16 691 289,03	5 563 763,01	5 007 386,71	556 376,30	22 255 052,04	75,00%
Laglig migration och integration	Åtgärder i bilaga IV	Totalt	12 609 563,24	1 401 062,59	1 260 956,33	140 106,26	14 010 625,83	89,99%
Laglig migration och integration	Operativt stöd	Totalt	2 883 652,73	0,00	0,00	0,00	2 883 652,73	100,00%
Totalt Laglig migration och integration			32 184 505,00	6 964 825,60	6 268 343,04	696 482,56	39 149 330,60	82,20%
Återvändande	Regelbundna åtgärder	Totalt	1 379 528,58	459 842,86	413 858,57	45 984,29	1 839 371,44	75,00%
Återvändande	Åtgärder i bilaga IV	Totalt	2 964 993,74	329 443,75	296 499,38	32 944,37	3 294 437,49	89,99%
Återvändande	Operativt stöd	Totalt	6 032 264,43	0,00	0,00	0,00	6 032 264,43	100,00%
Återvändande	Särskilda åtgärder inom ramen för pakten och Ukraina	Total	1 035 000,00	115 000,00	115 000,00		1 150 000,00	90,00%
Totalt Återvändande			11 411 786,75	904 286,61	825 357,95	78 928,66	12 316 073,36	92,66%

Särskilt mål	Interventionstyp	Beräkningsunderlag för unionsstödet (totalt eller offentligt)	Unionsbidrag (a)	Nationellt bidrag (b)=(c)+(d)	Riktgivande fördelning av den nationella finansieringsandelen		Totalt (e) = (a)+(b)	Medfinansieringsgrad (f)=(a)/(e)
					Offentlig (c)	Privat (d)		
Gemensamt ansvar	Regelbundna åtgärder	Totalt	0,00	0,00	0,00		0,00	
Gemensamt ansvar	Åtgärder i bilaga IV	Totalt						
Gemensamt ansvar	Vidarebosättning och humanitär migration		48 188 000,00				48 188 000,00	100,00%
Gemensamt ansvar	Internationellt skydd (överföring till medlemsstat)		2 260 000,00				2 260 000,00	100,00%
Totalt Gemensamt ansvar			50 448 000,00	0,00	0,00		50 448 000,00	100,00%
Tekniskt bistånd – fast antal (artikel 36(5) i förordningen om gemensamma bestämmelser)			8 941 555,07				8 941 555,07	100,00%
Totalt belopp			157 967 473,00	16 338 478,75	14 988 188,73	1 350 290,02	174 305 951,75	90,63%

Tabell 6A: Preliminär utfästelse

Kategori	Antalet personer 2021	Antalet personer 2022	Antalet personer 2023	Antalet personer 2024	Antalet personer 2025	Antalet personer 2026	Antalet personer 2027
Vidarebosättning	574	2 073	1075	263	525		
Humanitärt mottagande i enlighet med artikel 19.2 i Amif-förordningen							
Humanitärt mottagande för utsatta grupper i enlighet med artikel 19.3 i Amif-förordningen	386						

Kategori	Antalet personer 2021	Antalet personer 2022	Antalet personer 2023	Antalet personer 2024	Antalet personer 2025	Antalet personer 2026	Antalet personer 2027
Överföring av personer som ansökt om eller beviljats internationellt skydd (överföring in)	44		182				

Överföringar mellan fonder med gemensam förvaltning

Inga överföringar.

Överföringar till instrument som förvaltas, direkt eller indirekt

Inga överföringar.

4. Möjliggörande förutsättningar

Referens: artikel 22.3 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Möjliggörande förutsättning 1. Effektiva uppföljningsmekanismer för marknader för offentlig upphandling

Uppfyllelse av möjliggörande förutsättning: ja.

Kriterium	Uppfyllelse av grunderna	Referenser till handlingar i ärendet	Motivering
Man använder uppföljningsmekanismer som täcker alla offentliga upphandlingar och vad de gör inom ramen för fonderna och i enlighet med unionens upphandlingslagstiftning. I kravet i fråga ingår: 1. arrangemang med vilka man säkerställer insamling av effektiva och pålitliga uppgifter om förfaranden som gäller offentliga upphandlingar som överskrider unionens tröskelvärden i enlighet med rapporteringsskyldigheterna som föreskrivs i artikel 83 och 84 i direktivet 2014/24/EU och artikel 99 och 100 i direktivet 2014/25/EU	Ja	Lag om offentlig upphandling och koncession 1397/2016 Finlands författningssamling Finlex Lag om offentlig försvars- och säkerhetsupphandling 1531/2011 Lagstiftning Finlex Hilma (meddelanden om upphandling) https://www.hankintailmoitukset.fi/sv/ Upphandlingskalender https://www.upphandling.fi/ Rådgivningsenheten för offentlig upphandling https://bit.ly/3kA526E Webbplatsen hankinnat.fi stöder arbetet i rådgivningsenheten för offentliga upphandlingar	EU-lagstiftningen om offentlig upphandling har satts i kraft. Arbets- och näringsministeriet (ANM) ansvarar för regleringen av offentlig upphandling. Rådgivningsenheten för offentliga upphandlingar har utvecklats tillsammans av ANM och Kommunförbundet. ANM ansvarar också för rapporteringskanalen HILMA för offentliga upphandlingar. De upphandlande enheter som avses i lagen om offentlig upphandling och koncession ska i Hilma anmäla både upphandlingar som överskrider det nationella tröskelvärdet och upphandlingar som överskrider EU-tröskelvärdet, sina pågående

Kriterium	Uppfyllande av grunderna	Referenser till handlingar i ärendet	Motivering
		https://www.hankinnat.fi/ Kommissionens upphandlingsriktlinjer C(2019) 3452 final Guide för förvaltande myndigheter.	konkurrensutsättningar och resultaten av konkurrensutsättningar som avslutats. Webbplatsen upphandling.fi stöder arbetet i rådgivningsenheten för kommunsektorns offentliga upphandlingar. Upphandlingskalendern är en öppen kommunikationstjänst med de senaste upphandlingsbesluten inom den offentliga sektorn, en lista över inköpsställen och information om kommande upphandlingar. Offentliga organisationer har egna upphandlingsriktlinjer som en del av ekonomistadgan. Under programperioden 2014–2020 har den förvaltande myndigheten fått utbildning i regler och tillämpning av offentlig upphandling. Detta kommer att fortsätta under perioden 2021–2027. Upphandlingsförfaranden kontrolleras i samband med handläggning av ansökningar och behandlas vid utbildningar som arrangeras för projekten.
2. arrangemang med vilka man säkerställer att uppgifterna täcker minst följande:	Ja	Hilma (meddelanden om upphandling) https://bit.ly/3Fe9Zd2	Den nödvändiga informationen finns i de nationella systemen.

Kriterium	Uppfyllande av grunderna	Referenser till handlingar i ärendet	Motivering
a) konkurrensens kvalitet och intensitet: vinnarnas namn, antal preliminära anbudsgivare och avtalets värde b) uppgifterna om det slutliga priset efter att avtalet utarbetats och om små och medelstora företags deltagande som direkta anbudsgivare ifall sådana uppgifter finns tillgängliga i nationella system		Upphandlingskalender https://bit.ly/3CirFCg Lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) https://bit.ly/3cfALoR	Namn på vinnande anbudsgivare: Upphandlingskalender Antal ursprungliga anbudsgivare och antal utvalda anbudsgivare: Med upphandlingsbeslut via Upphandlingskalendern. Kontraktsvärde: HILMA Det kontrakterade priset offentliggörs i upphandlingsbeslutet som läggs ut i upphandlingskalendern, förutsatt att uppgiften är offentlig (information som omfattas av affärssekretess offentliggörs inte). Om kontraktspriset inte är offentligt, anges priset i de bifogade handlingarna till beslutet, som alltid är offentliga endast för parterna (lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), 6§, 9§, 10§, 11§). Information om små och medelstora företags deltagande som direkta anbudsgivare: HILMA och Upphandlingskalenderns upphandlingsbeslut.
3. arrangemang med vilka man säkerställer uppföljning och analys av uppgifter som genomförs av behöriga	Ja	Konkurrens- och konsumentverket https://bit.ly/30oREuy	Konkurrens- och konsumentverket (KKV) övervakar efterlevnaden av lagstiftningen gällande offentlig

Kriterium	Uppfyllande av grunderna	Referenser till handlingar i ärendet	Motivering
nationella myndigheter i enlighet med artikel 83.2 i direktiv 2014/24/EU och artikel 99.2 i direktiv 2014/25/EU		Lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016), s.k. lagen om offentlig upphandling https://bit.ly/3Dxto8B https://bit.ly/3Dxto8B Förvaltningslag https://bit.ly/3oAQvsC	upphandling med stöd av 139 § i lagen om offentlig upphandling (1397/2016). Övervakningen riktas till de upphandlande enheternas verksamhet... Alla som anser att en upphandlande enhet har förfarit i strid med lagen om offentlig upphandling kan göra en åtgärdsbegäran hos KKV för att utreda förfarandets lagenlighet. KKV:s tillsyn kompletterar förfarandet gällande ändringssökande i enlighet med lagen om offentlig upphandling.
4. arrangemang för att göra analysresultaten tillgängliga för allmänheten i enlighet med artikel 83.3 i direktiv 2014/24/EU och artikel 99.3 i direktiv 2014/25/EU	Ja	Lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016) https://bit.ly/3Dxto8B Rapportering av resultaten av tillsynen över offentliga upphandlingar https://bit.ly/30w9vAb	Konkurrens- och konsumentverket utarbetar en årlig rapport om sin verksamhet som gäller övervakning i enlighet med 144 § i lagen om offentlig upphandling. På KKV:s offentliga webbplats finns rapporter om resultaten av övervakningen av offentliga upphandlingar. KKV:s senaste rapport är från den 1 juni 2021, gällande år 2020 (KKV/648/14.00.60/2021). I enlighet med 172 § i lagen om offentlig upphandling och koncession ansvarar arbets- och näringsministeriet (ANM) för att en övervakningsrapport sänds till kommissionen vart tredje år.

Kriterium	Uppfyllande av grunderna	Referenser till handlingar i ärendet	Motivering
			ANM svarar också för att uppgifterna lämnas ut till myndigheterna i andra medlemsstater. Enligt lagen ska upphandlande enheter och andra myndigheter på begäran lämna nödvändiga uppgifter till ANM. I enlighet med 171 § i lagen om offentlig upphandling och koncession har upphandlande enheter rätt att från myndigheten och den offentliga tjänsten få informationen som krävs för att fastställa förekomsten av diskretionära uteslutningskriterier.
5. arrangemang för att säkerställa att all information om misstänkt uppgjord anbudsgivning anmäls till behöriga nationella organ i enlighet med artikel 83.2 i direktiv 2014/24/EU och artikel 99.2 i direktiv 2014/25/EU.	Ja	Lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016) https://bit.ly/3Dxto8B Konkurrenslagen (948/2011) https://bit.ly/3CbvOIk Information och anvisningar, karteller https://bit.ly/3CfxEb9 Tillsyn av offentliga upphandlingar, tipstjänst https://bit.ly/3kBSXO6 Strategi mot korruption	EU-lagstiftningen om offentlig upphandling har satts i kraft. Lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016) tillämpas på alla offentliga upphandlingar som överskrider de nationella tröskelvärdena och EU:s tröskelvärden. I enlighet med 139 § i lagen om offentlig upphandling och koncession ansvarar Konkurrens- och konsumentverket för att övervaka efterlevnaden av lagen (enligt kriterium 2) och för att trots sekretessbestämmelserna lämna ut information till nationella myndigheter i enlighet med 143 § i lagen.

Kriterium	Uppfyllande av grunderna	Referenser till handlingar i ärendet	Motivering
		https://korruptiontorjunta.fi/sv/strategi-mot-korruption Anhängiga upphandlingsärenden vid marknadsdomstolen https://www.markkinaoikeus.fi/sv/index/anhangigaupphandlingsarenden.html	Konkurrens- och konsumentverket rapporterar årligen på sin offentliga webbplats om sin verksamhet gällande övervakningen av lagen om offentlig upphandling och koncession i enlighet med 144 § i lagen i fråga. KKV kan föreslå påföljder för en upphandlande enhet vid marknadsdomstolen. Marknadsdomstolen upprätthåller och publicerar en förteckning över upphandlingsärenden som har inletts vid marknadsdomstolen i enlighet med 148 § 3 mom. i lagen om offentlig upphandling och koncession. KKV övervakar efterlevnaden av konkurrenslagen (948/2011) som skyddar ekonomisk konkurrens. KKV instruerar och informerar om uppgjorda anbudsgivningar och karteller. KKV tar på sin webbplats emot tips om misstänkta förseelser vid upphandling. På KKV:s webbplats finns anvisningar gällande karteller.

Kriterium	Uppfyllande av grunderna	Referenser till handlingar i ärendet	Motivering
			Statsrådet har fattat ett principbeslut om en strategi mot korruption och ett åtgärdsprogram som stöder denna strategi för åren 2021–2023 där upphandlingar utgör en särskild tyngdpunkt.

Möjliggörande förutsättning: 3. Effektiv tillämpning och verkställande av stadgan om de grundläggande rättigheterna

Uppfyllande av möjliggörande förutsättning: ja.

Kriterium	Uppfyllande av grunderna	Referenser till handlingar i ärendet	Motivering
2. arrangemang som gäller rapportering till övervakningskommittén om fall där man i åtgärder som understöts från fonderna inte har iakttagit stadgan om de grundläggande rättigheterna och om besvär gällande stadgan om de grundläggande rättigheterna som har lämnats in enligt arrangemangen som avses i artikel 69.7.	Ja	EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna https://bit.ly/3wMFLuI Kommissionens tillkännagivande: Riktlinjer för att följa Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna i samband med genomförandet av de europeiska	Den förvaltande myndigheten får informationen från projektens behandlingsprocesser som innefattar checklistor om stadgan om de grundläggande rättigheterna gällande val av projekt, projektens utfall som presenteras i slutrapporterna, verifieringar och kontroller.

		struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna): https://bit.ly/3HpEOxq Finlands grundlag (731/1999) https://bit.ly/3kzzg9x Diskrimineringslagen (1325/2014) https://bit.ly/3CjLhpE Lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män (609/1986) https://bit.ly/3DISkiY Perus- ja ihmisoikeuksien toteutuminen Suomessa - koottuja havaintoja vuodelta 2019 (yhdistysavain.fi)	Den förvaltande myndigheten kontrollerar årligen för övervakningskommittén informationen om klagomål och kränkningar av rättigheter från justitieombudsmannen och diskrimineringsombudsmannen, verifierings- och inspektionsobservationer, dvs. antalet avvikelser, vilka grundläggande rättigheter kränkningarna gäller, vilka korrigerande åtgärder man vidtagit och hur fall kommer att förebyggas. Den förvaltande myndigheten diskuterar avvikelser med människorättscentret innan de behandlas och framför avvikelserna till övervakningskommittén. Den förvaltande myndigheten rapporterar också om aktuella klagomål och besvär. Avvikelser behandlas enligt bestämmelserna i den nationella lagstiftningen. Den förvaltande myndigheten redogör för rapporteringsarrangemangen till övervakningskommittén i beskrivningen av förvaltnings- och kontrollsystemet.
För att säkerställa genomförandet av konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning finns en nationell ram med följande innehåll:	Ja	FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning https://bit.ly/3kAd4MQ	Ansvaret för genomförandet av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning åligger utrikesministeriet, social- och

1. mål som innefattar mätbara delmål, datainsamling och uppföljningsmekanismer		Nationellt handlingsprogram 2018–2019: https://bit.ly/3Dk4TLV Uppföljningsrapport: Nationellt handlingsprogram för FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (2018–2019) https://bit.ly/3qAEgic Beredning av det nationella handlingsprogrammet 2020 https://bit.ly/3Dps2g4 Nationellt handlingsprogram för FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (2020–2023) https://bit.ly/3G710w1 Socialvårdslagen https://bit.ly/3cd14fp Delegationen för rättigheter för personer med funktionsnedsättning (VANE) https://bit.ly/3FIWOXH	hälsovårdsministeriet och medborgarorganisationer. Delegationen för rättigheter för personer med funktionsnedsättning (VANE) utarbetar ett handlingsprogram, som fastställer nationella mål, metoder och uppföljning för främjande av konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Genomförandet rapporteras till kommittén för konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Ett nytt handlingsprogram för åren 2020–2023 godkändes den 9 december 2020. Efter antagandet av rekommendationerna från FN:s kommitté för rättigheter för personer med funktionsnedsättning informerar utrikesministeriet myndigheterna, människorättscentret och medborgarorganisationer om rekommendationerna. Ministerierna ansvarar för genomförandet av rekommendationerna inom sina förvaltningsområden. Ministerierna utarbetar indikatorer med hjälp av vilka genomförandet av åtgärderna följs upp. Delegationen för rättigheter för personer med funktionsnedsättning Vane i samarbete med andra ansvariga parter och
---	--	---	--

			Institutet för hälsa och välfärd övervakar genomförandet av detta handlingsprogram. I fortsättningen sker uppföljningen och rapporteringen både i mitten av den fyraåriga programperioden och i slutet av programmet.
--	--	--	---

Möjliggörande förutsättning: 4. Genomförande och tillämpning av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning i enlighet med rådets beslut 2010/48/EG

Uppfyllande av möjliggörande förutsättning: ja.

Kriterium	Uppfyllande av grunderna	Referenser till handlingar i ärendet		Motivering
För att säkerställa genomförandet av konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning finns en nationell ram med följande innehåll: 1. mål som innefattar mätbara delmål,	Ja	FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning https://bit.ly/3kAd4MQ Nationellt handlingsprogram 2018–2019: https://bit.ly/3Dk4TLV Uppföljningsrapport: Nationellt handlingsprogram för FN:s konvention		Ansaret för genomförandet av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning åligger utrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och medborgarorganisationer.

datainsamling och uppföljningsmekanismer		om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (2018–2019) https://bit.ly/3qAEgic Beredning av det nationella handlingsprogrammet 2020 https://bit.ly/3Dps2g4 Nationellt handlingsprogram för FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (2020–2023) https://bit.ly/3G710w1 Socialvårdslagen https://www.finlex.fi/sv/lagstiftning/2014/1301 Delegationen för rättigheter för personer med funktionsnedsättning (VANE) https://bit.ly/3FIWOXH		Delegationen för rättigheter för personer med funktionsnedsättning (VANE) utarbetar ett handlingsprogram, som fastställer nationella mål, metoder och uppföljning för främjande av konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Genomförandet rapporteras till kommittén för konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Ett nytt handlingsprogram för åren 2020–2023 godkändes den 9 december 2020. Efter antagandet av rekommendationerna från FN:s kommitté för rättigheter för personer med funktionsnedsättning informerar utrikesministeriet myndigheterna, människorättscentret och medborgarorganisationer om rekommendationerna. Ministerierna ansvarar för genomförandet av rekommendationerna inom sina förvaltningsområden. Ministerierna utarbetar indikatorer med hjälp av
---	--	--	--	--

				vilka genomförandet av åtgärderna följs upp. Delegationen för rättigheter för personer med funktionsnedsättning Vane i samarbete med andra ansvariga parter och Institutet för hälsa och välfärd övervakar genomförandet av detta handlingsprogram. I fortsättningen sker uppföljningen och rapporteringen både i mitten av den fyraåriga programperioden och i slutet av programmet.
2. arrangemang med vilka man säkerställer att tillgänglighetspolitiken, lagstiftningen och standarderna beaktas på lämpligt sätt i beredningen och verkställandet av programmen	Ja	Diskrimineringslagen (1325/2014) https://bit.ly/3CjLhpE Diskrimineringsombudsmannen https://bit.ly/3qG5XGm Socialvårdslagen https://bit.ly/3cd14fp Lagen om tillhandahållande av digitala tjänster (306/2019). https://bit.ly/3FhDIY5		Den förvaltande myndigheten iakttar bestämmelser gällande rättigheter för personer med funktionsnedsättning i programmets urvalskriterier och införlivar bekräftelserna i checklistorna. Rättigheter för personer med funktionsnedsättning är standardvillkor för projektbeslut. Den förvaltande myndigheten inkluderar bekräftelserna gällande rättigheter för personer

		Markanvändnings- och bygglagen (132/1999) https://bit.ly/3HouBB5 Lagen om transportservice (320/2017) https://bit.ly/3Ch8RUi Statsrådets förordning om byggnaders tillgänglighet (241/2017) https://bit.ly/3cjOo6p	med funktionsnedsättning i checklistorna. Anvisningarna till de sökande råder att beakta tillgängligheten. Den förvaltande myndighetens utbildningsplan gällande verkställandet av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning utarbetas och genomförs i samarbete med VANE:s experter. Förvaltningsmyndighetens utbildningsplan för genomförandet av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning omfattar utbildning med anknytning till projektansökningar, urvalsprocessen, tillsyn och genomförande, och samtidigt stöds den projektverksamhet som uppstår för målgruppen personer med funktionsnedsättning. Ett informationspaket för projektsökande kommer att finnas tillgängligt på webbplatsen.
--	--	---	---

				Bestämmelserna i artiklarna 9 och 21 i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning iaktas i myndighetsverksamheten. Den förvaltande myndigheten förpliktas av lagstiftningen om tillgänglighet. Den förvaltande myndigheten inkluderar villkoren gällande rättigheter för personer med funktionsnedsättning i understödsomfattningens utbildningar.
3. Rapporteringsarrangemang till övervakningskommittén om fall där man i åtgärder som understöts från fonderna inte har iakttagit FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och om besvär gällande denna konvention som har lämnats in enligt	Ja	Riksdagens justitieombudsman genomför i sin lagstadgade tillsynsuppgift skyddet av verkställandet av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. https://bit.ly/3wL540l Avgöranden från riksdagens justitieombudsman https://bit.ly/3Cm768a FN:s kommitté för rättigheter för personer med funktionsnedsättning (CRPD-kommittén)		Den förvaltande myndigheten utarbetar checklistor gällande valet av projekt, projektens utfall och verifieringar och kontroller som görs på plats. Den förvaltande myndigheten får information om efterlevnaden av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning via projektuppföljningen och justitieombudsmannens avgöranden. Kontroll av

arrangemangen som avses i artikel 63.6 i den allmänna förordningen.		https://bit.ly/3FIZyEt Människorättscentret Rättigheter för personer med funktionsnedsättning https://bit.ly/2YQINlc		efterlevnaden av de väsentliga bestämmelserna i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning införlivas i den förvaltande myndighetens checklistor. Den förvaltande myndigheten kontrollerar årligen för övervakningskommittén informationen om såväl klagomål och kränkningar av rättigheter från justitieombudsmannen och diskrimineringsombudsmannen som verifierings- och inspektionsobservationer. Den förvaltande myndigheten kontrollerar antalet avvikelser, vilka grundläggande rättigheter kränkningarna gäller, vilka korrigerande åtgärder man vidtagit och hur fall förebyggs. Dessutom rapporterar den förvaltande myndigheten om dessa till övervakningskommittén. Individer och grupper kan anföra klagomål hos CRPD-kommittén över upplevda kränkningar av de rättigheter som erkänns av konventionen. Den
--	--	---	--	---

				förvaltande myndigheten får information om besvär från människorättscentret.
--	--	--	--	--

5. Programmyndigheter

Referens: artiklarna 22.3 k, 71 och 84 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Tabell 1: Programmyndigheter

Myndigheten som ansvarar för programmet	Inrättningens namn	Kontaktpersonens namn	Position	E-postadress
Förvaltande myndighet	Inrikesministeriet	Laura Yli-Vakkuri	Överdirektör	laura.yli-vakkuri@gov.fi
Revisionsmyndighet	Finansministeriet	Kari Rouvinen	Inspektionsråd	kari.rouvinen@gov.fi
Organ som tar emot betalningar från kommissionen	Inrikesministeriet	Laura Yli-Vakkuri	Överdirektör	laura.yli-vakkuri@gov.fi

6. Partnerskap

Referens: artikel 22.3 h i förordningen om gemensamma bestämmelser

Strukturer för partnerskap i programarbetet

En arbetsgrupp inrättades för att förbereda programmet. Under ledning av inrikesministeriet bestod arbetsgruppen av följande av statsförvaltningens organisationer och parter som företräder organisationerna: inrikesministeriets invandrings-, räddnings-, polis- och gränsbevakningsavdelning, finansministeriet, justitieministeriet, utrikesministeriet, arbets- och näringsministeriet, delegationen för etniska relationer (ETNO), Kommunförbundet, Migrationsverket, Polisstyrelsen, Tullen, Riksåklagarens byrå, Brottsförhållandenmyndigheten, social- och hälsovårdsministeriet, undervisnings- och kulturministeriet.

Ålands landskapsregering ombads att separat göra utlåtanden om frågor som berör Åland.

Förutom arbetsgruppen blev följande intressentgrupper inbjudna att förbereda programmet under behovens utformningsfas: Krishanteringscentret (CMC Finland), Diakonissanstalten, Finlands Näringsliv EK, Helsingfors stad, IOM, Centralkriminalpolisen, Kyrkans utlandshjälp, Moniheli ry, Monika-naiset liitto ry, Europeiska institutet för kriminalpolitik HEUNI, Pakolaisapu, Räddningsverket, Polisyrkeshögskolan, Brottsofferjouren, Räddningsbranschens Centralorganisation i Finland SPEK, Finlands Röda Kors, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC, Skyddspolisen.

Utöver arbetsgruppens arbete har inrikesministeriet anordnat förberedande möten för att stödja och samordna förberedelserna med arbets- och näringsministeriet, regionala NTM-centraler, inrikesministeriets migrations- och polisavdelningar, Migrationsverket och justitieministeriet och rättsliga organisationer. Dessutom organiserade inrikesministeriet tillfällen att bli hörd med särskilda mål och andra diskussioner med olika parter (inklusive presentationer i intressentgrupper och separat hörande).

I enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) nr 240/2014 deltar parterna i beredningen av bland annat analys och identifiering av behov, definition av prioriteringar, fördelning av finansiering och definition av indikatorer.

Partnerskapsprincipen i beredningen

Beredningen av inrikesfonderna styrs dels av en finsk förvaltningstradition som betonar utfrågning och dels av gällande lagstiftning om inrikesfonder som definierar hur samarbetspartner deltar i beredningen och genomförandet. I lagen gällande fonden anges att programmet bereds i samarbete.

Jämlikhetsexperter har deltagit i programmets beredningsprocess.

För att ta hänsyn till den regionala och lokala nivån vid beredningen har partnerskapsprincipen implementerats genom intressenttillfällen, utfrågnings- och diskussionstillfällen.

Under beredningen utökades arbetsgruppen för programberedelser genom att bjuda in andra intressentgrupper till beredningsarbetet och genom att organisera orienteringsmöten för programförberedelser. Detta gjordes i syfte att samla in olika aktörers åsikter och tillägg till de viktigaste utmaningarna relaterade till verksamhetsmiljön som beredningsgruppen förberett och vägleda intressenterna till att ge sina åsikter. Dessutom organiserades utfrågning av vissa organisationer vid separata temarelaterade evenemang.

Utfrågning på regional och lokal nivå har genomförts på ett sådant sätt att arbets- och näringsministeriet har samlat in synpunkter och förslag från de regionala Närings-, trafik- och miljöcentralerna om programmets innehåll. Kommunförbundet har representerat kommunernas synpunkt i beredningen. Dessutom har partnerskapsprincipen implementerats enligt särskilda mål för olika regioner genom riktade möten.

Gällande integrationsåtgärder har regeringens redogörelse, koordinerad av arbets- och näringsministeriet varit under beredelse samtidigt som programberedningsarbetet. Regeringens redogörelse handlar om reformbehov gällande främjande av integration samt beredning av partnerskapsprogram för integration. Redogörelsen under beredning har identifierat behovet av en

reform av integrationspolitiken för att svara på förändringar i verksamhetsmiljön för invandring och integration. Vid beredningen av partnerskapsprogrammet har partnerskapens möjligheter och hinder klargjorts, liksom sätten att främja samarbete, t.ex. användning av projektfinansiering för att främja partnerskap. I samband med redogörelsen organiserades omfattande workshoppar och utfrågningar där organisationer, kommuner och regionala myndigheter, forskare, utbildningsorganisationer och andra intressentgrupper blev hörda. Omkring 50 organisationer som arbetar med integration deltog i evenemanget gällande organisationernas roll. Inrikesministeriet deltog i utfrågningen om redogörelsen utifrån synvinkeln för integrationsavsnittet för programmets särskilda mål 2, och de behov som framhävs i redogörelsen har beaktats i innehållet i fondens program. Man fick 779 svar på partnerskapsprogrammets barometerundersökning och dess resultat har också beaktats i beredningen av programmet.

Programmets offentliga hörande ordnades på finska 6–27.5.2021 och på svenska 28.5–18.6.2021. Genom en separat skrivelse riktades begäran om utlåtande till 107 organisationer, däribland ministerier, NTM-centraler, utvalda kommuner av olika storlek och regioner samt organisationer som är relevanta för sektorn. Utöver instanserna i distributionen kunde yttranden om programutkasten också ges av andra instanser. Detta kunde de göra via de begäranden om utlåtande som publicerades på fondernas webbplatser. Dessutom tillkännagavs remissbehandlingen på sociala medier och ministeriets webbplats. Sammanlagt lämnades 48 utlåtanden in om programmet. Programmet modifierades på basis av höranden och anmärkningar som framfördes i yttrandena sammanställs dessutom i en genomförandeplan, som kompletterar programmet.

Partnerskapsprincipen i genomförandet av programmet

Organisationer och andra intressenter som är relevanta för genomförandet av programmet kommer att delta i genomförandet, övervakningen och utvärderingen i övervakningskommitténs arbete. Arbetet som programmets övervakningskommitté utför stöder starkt genomförandet av partnerskapsprincipen och ger mervärde till programarbetet.

Programmets övervakningskommitté har representanter från följande instanser: inrikesministeriet, utrikesministeriet, justitieministeriet, finansministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, arbets- och näringsministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, Polisstyrelsen, skyddspolisen, Migrationsverket, delegationen för etniska relationer, delegationen för jämställdhetsärenden, Ålands landskapsregering, Finlands Kommunförbund rf, Finlands Röda Kors och de asylsökandes flyktningförläggningar. Dessutom har övervakningskommittén representanter för närings-, trafik- och miljöcentralerna och arbetsmarknads- och näringsorganisationerna samt representanter för

föreningar och organisationer som tillhandahåller olika slags tjänster och stöd riktade till invandrare och som är centrala med tanke på fondens mål.

Finlands nationella människorättsinstitution (NHRI) består av människorättscentret, människorättsdelegationen och justitieombudsmannen. Människorättscentret har kallats in som en permanent expert till programmets uppföljningskommitté vars expertis den förvaltande myndigheten använder i frågorna i fråga.

Programmet är avsett att genomföras med hjälp av en genomförandeplan som uppdateras årligen. I genomförandeplanen definieras de mål som ska öppnas varje år, eventuella tematiska prioriteringar och finansiering. Genomförandeplanen diskuteras av fondens övervakningskommittéer och föregås av utarbetandet av planen tillsammans med intressenter.

Partnerskapet har för sin del genomförats också i ett nationellt partnerskapsprogram för integration som organiserades av arbets- och näringsministeriet fram till utgången av 2024 och i vilket fonden deltar. I början av 2025 överfördes samordningen av det nationella partnerskapsprogrammet för integration till UF-centret (NTM-centralernas center för utveckling och förvaltning). Partnerskapsprogrammet är ett öppet nationellt nätverk bestående av aktörer som arbetar med integration och social delaktighet. Ett av målen för partnerskapsprogrammet är att koppla nationell och EU-finansiering till partnerskapsarbetet.

Fonden deltar i organisationsnätverket som koordineras av Finlands Röda kors, förmedlar via nätverket information om fonden och hör organisationer i ärenden relaterade till fondens verksamhetsområde.

När det gäller det särskilda målet för laglig invandring och integration kommer genomförandeplanen att diskuteras med samordningsgruppen för invandring och integration. I samordningsgruppen är andra EU-fonder som finansierar integrationsåtgärder, nationella finansiärer, företrädare för kommuner och regioner och organisationer representerade. Samordningsgruppens uppgift är att samordna i synnerhet åtgärder som stöder integration mellan olika finansiärer.

Vad gäller särskilt mål 3 gällande olaglig migration och åtgärder för återvändande för man på initiativ av fonden diskussioner i samordnings- och samarbetsgrupper för återvändande organiserade av inrikesministeriet samt i andra myndighetsmöten. De myndigheter som ansvarar för åtgärderna gällande återvändande deltar i gruppernas arbete.

I början av programperioden kommer en utbildningsplan att utarbetas för utbildningsevenemang som ordnas för intressenter, såsom NTM-centraler, kommuner och organisationer. Evenemangen

och sätten på vilka de genomförs planeras i samarbete med ifrågavarande partners, så att de på bästa sätt tillgodoser målgruppens behov. Utbildningsplanen uppdateras regelbundet och tillräcklig finansiering avsätts för utbildningsevenemang för att tillgodose behoven som förvaltningsmyndigheten bedömer och som kommer från fältet.

Projektens styrgrupper är för sin del också partnerskap.

Programuppdateringen år 2025 och allokeringen av tilläggsfinansiering till programmet har behandlats i separat sammankallade förberedande arbetsgrupper samt i sammansättningar bestående av aktörer som är relevanta med tanke på pakten. Ändringen av programmet har behandlats i fondens övervakningskommitté före beredningen av ärendet, under det och vid godkännandet av programändringen.

7. Kommunikation och synlighet

Referens: Artikel 22(3) j i CPR

Syftet med fondens kommunikation är att stödja och främja ett högkvalitativt och transparent genomförande av fondens verksamhet samt uppnåendet av dess mål.

Fondens ämnen – asylförfarandets funktion och tillförlitlighet, smidigheten i laglig och arbetsrelaterad invandring, framgångsrik integration och situationen för personer som vistas olagligt i landet samt relaterade åtgärder – förekommer ofta i den offentliga debatten. Genom att kommunicera om EU:s gemensamma mål och de resultat som uppnåtts med EU-finansiering kan man stärka en omfattande förståelse för flerdimensionella frågor och stärka en positiv bild av EU.

Allmänhetens kännedom och förståelse av det mervärde som Europeiska unionen medför ökas genom att kommunicera om verksamhet och uppnådda resultat med hjälp av EU-finansiering. Kommunikationen riktas till sökande av bidrag med beaktande av olika målgruppers kännedom om fonden. Information om finansieringsmöjligheterna delas i rätt tid på ett förståeligt sätt. Stöd till sökande i rätt tid främjar ansökningarnas kvalitet och ansökningsprocessens effektivitet.

Bidragsmottagarna får relevant information och stöd som bidrar till en framgångsrik administration av projekt. Målet går ut på att stödja bidragsmottagare informera om verksamheten på ett intressant sätt och om det mervärde som EU-finansieringen medför projekten. Till understödsmottagarna kommunicerar man i synnerhet om vikten av att sörja för projektets kommunikation och EU:s synlighet. De blir erbjudna konkret stöd för kommunikation, med instruktioner och utbildningar.

Även journalister är en av målgrupperna för kommunikationen. Meddelanden publiceras regelbundet om fondens aktuella ärenden. Vid behov ordnas medietillfällen för representanter av medier om fonden, med särskilt fokus på resultat. Genom journalister är det möjligt att påverka hur EU:s inrikesfonder presenteras i medier. Mediekommunikation kan också göras i samarbete med andra EU-fonder som följer CPR-förordningen (Common Provisions Regulation), dvs. den allmänna förordningen. Den allmänna förordningen anger de gemensamma reglerna gällande förvaltningen av fonderna.

Kommunikationen riktas till inrikesministeriets förvaltningsområde och andra administrativa sektorer. Inrikesministeriets experter och ledning nås via ministeriets intranät och interna evenemang. Dessutom är civilsamhället och särskilt olika paraplyorganisationer en av fondens målgrupper för kommunikation. Kommunikationen riktas också till andra EU-finansiärer, andra som arbetar med EU-finansiering och nationella statsbidragsmyndigheter.

Kommunikation om fonderna sker på den nationella webbplatsen för EU:s inrikesfonder på adressen www.eusa-rahastot2021.fi och på den gemensamma nationella webbplatsen för fonderna som följer den allmänna förordningen. Som huvudkanal fungerar webbplatsen för EU:s inrikesfonder.

Nyhetsbrevet från fonderna för inrikesfrågor skickas månatligen via e-post till prenumeranterna. I nyhetsbrevet sammanställs aktuella nyheter gällande fonderna. Vid behov kan även nyhetsbrev som behandlar ett specifikt tema ur fondens perspektiv publiceras.

Sociala medier fungerar som en distributionskanal för nyheter och meddelanden som publiceras på webbplatser men också som oberoende kommunikationskanaler. Sociala medier utnyttjas i genomförandet av kommunikationskampanjer.

Evenemang och utbildningar, inklusive utbildningar som fokuserar på projektets kommunikation, ordnas regelbundet för understödssökande och -mottagare. De kan också arrangeras i samarbete med andra EU-fonder. Per e-post kommunicerar man i synnerhet i situationer som kräver snabb och inriktad kommunikation.

Budgeten för kommunikation är cirka två procent av det finska AMIF-programmets tekniska stöd.

Indikatorer fastställs för kommunikationen och med hjälp av dem följer man upp och bedömer kommunikationen och dess framgång. Kommunikationen utvecklas i enlighet med resultaten. Med hjälp av indikatorer fastställer man hurdana metoder man måste använda för att uppnå de ställda målen samt följer upp och bedömer hur kommunikationens målsättningar har uppnåtts. Indikatorerna används bland annat för att övervaka antalet besökare på webbplatsen, antalet

publicerade meddelanden, nyheter och andra publikationer, de mest besökta sidorna, nyheter och annat innehåll. Indikatorer definieras för sociala mediekkanaler och med dem övervakar man bland annat antalet följare, fans, tweets och publikationer, aktivitetsgrad, visningar och annan relevant data. Med hjälp av indikatorerna övervakar man dessutom bland annat antalet prenumeranter på nyhetsbrevet och öppningsprocenten.

För kommunikationskampanjer och evenemang definieras indikatorer specifikt för varje fall. Enkäter görs regelbundet för olika målgrupper om kommunikationen och eventuellt om andra fondrelaterade ämnen. Respons om evenemang och utbildningar begärs regelbundet.

Dessutom fungerar personen som blivit utsedd till programmets kommunikationsansvarig även som kommunikationsansvarig för programmet för fonden för inre säkerhet (ISF) och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik (BMVI).

8. Användningen av enhetskostnader, engångsersättningar, schablonsatser och finansiering som inte är kopplad till kostnaderna

Referens: artiklarna 94 och 95 i förordningen om gemensamma bestämmelser

Avsedd användning av artiklarna 94 och 95 i förordningen om gemensamma bestämmelser	Ja	Nej
Från och med godkännandet kommer programmet att använda ersättning av unionens finansieringsandel på grundval av enhetskostnader, engångsersättningar och schablonbelopp i verksamhetslinjen i enlighet med artikel 94 i förordningen om gemensamma bestämmelser		vald
Från och med godkännandet kommer programmet att använda ersättning av unionens finansieringsandel som grundar sig på finansiering som inte är kopplad till kostnaderna i enlighet med artikel 95 i förordningen om gemensamma bestämmelser		vald

Tilläg 3: Tematiska delen (artikel 11 i Amif-förordningen)

Specifikt mål	Förfarande	Bidrag från unionen	Beskrivning av åtgärden
1. Ceas (det gemensamma europeiska asylsystemet)	Särskilda åtgärder inom ramen för pakten och Ukraina	24 485 206,61	Särskild åtgärd för att stödja medlemsstaterna i genomförandet av EU:s migrations- och asylpakt I denna särskilda åtgärd och inom det specifika målet 1 främjas genom finansiering flera strukturdelar i den gemensamma genomförandeplanen för migrations- och asylpakten: • strukturdelen 2 (Ett nytt system för att hantera migrationsströmmar vid EU:s yttre gränser) genom att bygga ändamålsenliga lokaler för att ordna intervjuer vid flyktingförläggningen i Joutseno, ordna intervjurum, skaffa utrustning för distansintervjuer och möblera/utrusta förläggningen • strukturdelen 3 (Omprövning av mottagandet) genom att utveckla IT-system och renovera mottagningslokaler • Strukturdelen 4 (Rättvisa, effektiva och konvergenta asylförfaranden) genom att anställa mer personal för behandling av ansökningar, tillhandahålla tolkningstjänster för att göra ansökningar, ge juridisk rådgivning om administrativa förfaranden och tillhandahålla tolkningstjänster, anställa fler experter för genomförande av pakten, utveckla IT-system och skaffa utrustning • strukturdelen 6 (Ett rättvist och effektivt system: får de nya ansvarsreglerna att fungera) genom att anställa mer personal för att genomföra förordningen för asyl och migrationshantering • strukturdelen 9 (Nya skyddsåtgärder för personer som ansöker om internationellt skydd och utsatta personer samt ökad övervakning av de grundläggande rättigheterna) ○ genom att inrätta och upprätthålla ett jourssystem för offentliga

			rättsbiträden, genom att utveckla systemet för rättshjälp ○ genom att utveckla och upprätthålla IT-system som används för information till kunderna och annan handledning; finansiera personalkostnader för uppgifter inom informering och annan handledning av kunderna; finansiera kommunikations- och översättningskostnader ○ genom att finansiera andra behov som uppstår vid genomförandet av pakten: utveckling av informationsteknik, personalresurser, olika stödtjänster och utbildning • strukturdel 10 (Vidarebosättning, inkludering och integration) genom att utveckla ett IT-system för kvotflyktingprocessen och dess funktioner (inkl. Eurodac)
3. Återsänd	Särskilda åtgärder inom ramen för pakten och Ukraina	1 035 000,00	Särskild åtgärd för att stödja medlemsstaterna i genomförandet av EU:s migrations- och asylpakt I denna särskilda åtgärd och för det särskilda målet 3 främjar finansieringen strukturdel 5 i genomförandeplanen för migrations- och asylpakten (Effektivare och mer rättvisa återvändandeförfaranden) genom att stödja utvecklingen och upprätthållandet av ett IT-system för återvändandefunktioner.
TA.36(5). Tekniskt bistånd – schablonsats (artikel 36.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser)		1 531 212,39	Tekniskt bistånd

Specifikt mål	Förfarande	Bidrag från unionen	Beskrivning av åtgärden
4. Solidaritet	Vidarebosättning och humanitärt mottagande	8 000 000,00	AMIF TF - Resettlement & Humanitarian Admission (Art. 19 AMIF Regulation)
4. Solidaritet	Internationellt skydd (Överföring in)	1 500 000,00	AMIF TF – Relocation (Art. 20 AMIF Regulation)
TA.36(5). Tekniskt bistånd – schablonsats (artikel 36.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser)		570 000,00	Tekniskt bistånd

Specifikt mål	Förfarande	Bidrag från unionen	Beskrivning av åtgärden
4. Solidaritet	Vidarebosättning och humanitärt mottagande	5 380 000,00	AMIF TF - Resettlement & Humanitarian Admission (Art. 19 AMIF Regulation)
TA.36(5). Tekniskt bistånd – schablonsats (artikel 36.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser)		322 800,00	Tekniskt bistånd
4. Solidaritet	Vidarebosättning och humanitärt mottagande	29 558 000,00	Initial TF AMIF - Resettlement & Humanitarian admission (art.19)

Kyrkogatan 12, Helsingfors
PB 26, 00023 Statsrådet
Växel 0295 480 171
kirjaamo.sm@gov.fi

www.eusa-rahastot2021.fi/sv | eusa.sm@gov.fi

Sisäministeriö
Inrikesministeriet

**Finansieras av
Europeiska unionen**